

Taha Yaycı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.1.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşam Olmakta I

Güneş elveda diyor batarken ufukta
Bulutlar artık mavi değil kızılışmakta
Ay ışığı kaplıyor gökyüzünü usulca
Akşam olmakta

Güneş bulutların arasından kaybolmakta
Sokakta insanlar artarda yok olmakta
Bir adam hüzün dolu uzakta
Akşam olmakta

Bülbüller ağlıyor, gülü görememekten
Güller hüzünle solmakta
Bir aşk şarkısı dökülüyor ağızlardan
Akşam olmakta

Saat on ikiyi gösteriyor
Akrep yelkovana yaklaşmakta
Buluşuyor iki sevgili hasretle
Akşam olmakta

Tek adam var yolda yürüyen
Gecenin sessizliğine inat
Gözleri kızıla bürüyen
Akşam olmakta

Bir kalp uzakta senin için yanmakta
Bir hayat acı dolu yaşanmakta
Hasret acımasızca yüreğe vurmakta
Akşam olmakta

Kalemimin ucu tükendi, hala yazmakta
Kelimeler bitti söylenecek hafızalarda
Uçuk bir kızılık hakim gökyüzüne
Akşam olmakta

İnadına bir şiir yazılıyor
Bir haykırış duyuluyor uzakta
Kulaklara hasretin sesi kazınıyor
Akşam olmakta

Rüzgar müzik gibi kulağımda
Şefkatli bir el gibi yanağımda
Yarin dudağı var sanki dudağımda
Akşam olmakta

Uykuya geçti tüm dünya
Hayat rüyalarda kaybolmakta
Hayaller hakim gerisi angarya
Akşam olmakta...

(05.03.2003, Emirdağ)

Taha Yaycı

Akşam Olmakta II

Gece aydınlığı boğmakta
Ay gökyüzüne doğmakta
Güneş de kaybolmakta
Akşam olmakta...

Bülbül yuvaya dönmekte
Aşk ateşi sönmekte
Güller bile solmakta
Akşam olmakta...

Hüzün geceye vurmakta
Yüzün karşımda durmakta
Gözlerim yaşla dolmakta
Akşam olmakta...

Hava kızıla çalmakta
İnsanlar dağılmakta
Aşıklar ağlamakta
Akşam olmakta...

(28.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Anka Kuşu ve Karınca

Saatler ilerledikçe karanlık odanın içinde
Beni bir hüzün kaplar, şiirler yazarım adına
Bir aşk ki onanmaz yara içimde
Seni düşünür, her an seni anarım

Sen bir Anka kuşu, Kaf dağının tepesinde
Ben de bir karınca yerde gezen
Bir ateşim ölümün gölgesinde
Dağdaki Anka kuşunu sezen

(14.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Ardından

Kendi celladım kendim...
Her insanda olduğu gibi...

Kederime idam ettim başımı
Arkamdan döktüğüm gözyaşımı
Topladım ve ağladım
Gömülen bedenimin ardından

Kaderime kurban verdim ruhumu
Bedenimden akan kanımı
Döktüm yollara ve anladım
Yitmiş senelerin ardından

(01.10.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Askerden Mektup

Pek Muhterem Pederim, Kıymetli Valideciğim;

Merak buyurmayınız; Afyon Emirdağ Taburunda ve sıhhatteyim. Şu anda kuşluk vaktidir ve hava ziyadesiyle soğuktur. Lakin vatan borcu olan görevimi bir lahza dahi aklımdan çıkarmayarak, burada da görev şuuruyla sabahları akşam, akşamları sabah etmekteyim. Size karşı samimiyetimi anlatmakta kelimelerin kifayetsiz kalması, size yazmamı her daim muhal hale getirmektedir. Bilhassa gönlümün derinliklerinden gelenlerin sözcüklerle ifade edilmesi mahlukat-ı beşerin hiçbir ferdi tarafından sağlanamayacak ebatlardadır. Namütenahi sorunlarla geçirdiğimiz bu sınavın ziyadesiyle küçük bir bölümünü yaşadığımızı biaynelyakin bilmekteyim. Bedbaht olunacak ve yeise düşülecek hiçbir vaziyet vaki değildir. Binaenaleyh, durumumuz sefil bir tablo arz etse de gönüllerimiz her daim neşe ve huzur içindedir. Münavebeten ifa ettiğimiz nöbetler bile bizim için birer dinlenme fırsatıdır. 45 günlük kısa bir sürede yeniden hep beraber olacağımız düşüncesiyle avunuyor, bu vesileyle, bu süreyi kendimde müşahede ettiğim tüm hataları düzeltmek için fırsat biliyorum. Kendi lehime; tüm içtimai sorunlarımı birer birer çözüme kavuşturuyorum.

İçinde bulunduğumuz çetin şartlar ve zaruretler sebebiyle daha evvelden bildiğimiz pek çok mefhum altüst olmuş durumdadır. Bunlar arasında en mühimi "zaman" ve "sürat" mefhumlarıdır. Ömrümün askerde geçen son altı ayında aynı Türkiye Cumhuriyetinin farklı mintikalarında birbirine asla ve kat'a benzemeyen "sürat" ve "zaman" mefhumlarının yaşanmakta olduğunu ibretle idrak etmiş bulunmaktayım. Payitahtta, saat ve takvim ile takip edilen "zaman" ve "sürat"; elan bulunduğum mekanda bambaşka kıstaslara göre ayarlanmaktadır, sabır ve tevekkül, saat ve takvim yerine kullanılmaktadır. Zannımca, aynı memalik içinde birbirinden bu kadar farklı zaman mefhumlarının kullanılması şimdi içinde bulunduğumuz vahim ve hazin tablonun baş müsebbibidir.

Böylece; izafi addettiğim bu mefhumların içtimai meselelerime de etki etmesi sebebiyle, eski ben ve yeni ben arasında mutlak surette bir farklılık temaşa edilecektir. Ümitvar olmak gerekir ki; bu, tamamen karakterimin inkişafı olarak görülmelidir. Zat-ı alilerinizden öğrenmiş olduğum edep ve adap kuralları ve tüm hayatım boyunca kazandığım bilgi birikimi sayesinde, şu elim şerait altında, kumandanından neferine tüm efradın beni hiç kimseyle müşavi tutmayarak, aksine yücelttiğinden sizleri haberdar etmekten bahtiyar olacağım. Zafer-i Nihayi, şahsım için Yüce Rabbim'e kavuştuğum andır. Mamafih, bu mekandan ayrılacağım gün zatım için belki, hatta katiyetle, yeni bir başlangıç olacaktır. Bu vesileyle, bir lahza dahi bulunduğum vaziyet bana elem ve yeis getirmemiştir.

Mektubumu nihayete erdirirken, sizlerin gönlünüzde daima bulunan bu yüce sevgiye layık olmak için tüm hayatım süresinde sa'y ettiğimi ve mutlaka bunu, her ne şart altında olursa olsun, koruyacağımı bilmenizi isterim. O mukaddes ellerinizden hasretle öpüyorum.

Oğlunuz
Taha YAYCI

(30.01.2003, Emirdağ)

Taha Yaycı

Askerlik

Sabahın ilk ışıklarıyla kalkıyorum
Zor gelmiyor artık karanlıklar
Kendime bir defa bakıyorum
Çıkınca gözümü alıyor aydınlıklar

Zaman, tek derdim, beni saran
Yüreğim oluyor tek kalkan
Bedenim bir kılıç misali
Vücudumdan akan gözyaşdır, kan

Ağır gelmiyor yürüdüğüm yollar
Hasret beni saran kollar
Gözümde düşüyor bir damla gözyaşı
Sizi düşündüğüm anlar

İki ailem var benim ne mutlu
Vatana hizmet heder değil kutlu
Yağmur yağacak ömrümde derken
Bakıyorum hava sadece bulutlu

Yaşarken ölenlerdenim
Ölümü öldürenlerdenim
Dünyayı yakıyor ateş nefesim
Kalbindeki yangını söndürenlerdenim

Kendi kendimi aşıyorum
Dağlara sığmıyor taşıyorum
Geceleri ise ağlıyorum
Şaşılacak şeydir, şaşıyorum

Annem diyecek oluyorum, diyemiyorum
Babama sesleniyorum, duyuramıyorum
İşte o an ölmek istiyorum
Bir türlü ölemiyorum...

(28.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Aşk Alınca Beni Seni

Bir tutam zeytin dalı
Bir kızgın tutum
Bir buse emri-vaki
Vurduysa can onikiyi

Vardan çoktur yok, ekseri
Şahsım alemin ekseni
Ölmaz yetmiş sekseni
Aşk alınca beni seni...

(27.06.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Aşk Gemisi

İlk yolculuğum seninle aşk gemisinde
Ne fırtınalar atlattık biz bu gezide
Ne dalgalar aştık hep seninle
Büyük dalgaları bıraktık geride

Berberce fırtınalar aşalım
Seninle gel dalgaları kıralım
Girdaplara bile girsek de
Tut dümeni hep beraber olalım

(12.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Aşk Nedir

Aşk bir busedir kimi zaman
Kimi zaman bir gülüş
Bir sözdür söylenen
Bazen beraber ölüş

Bir histir anlatılamayan, yaşanan
Bir hatıradır akıllarda kalan
Hep zamanla yarışan
Zamanın arkasında hiç kalmayan

Bir trendir durağı olmayan
Bir güldür hiç solmayan
İçi saf sevgi dolu
Bir fıçdır hiç dolmayan

Bir hasrettir yaşanan
Bir özlemdir duyulan
Rüya değil, tek gerçek
Bir hayaldir sanılan

Bir türküdür söylenen
Hep beraber eğlenen
Bir eğlence sayılır
Dünyada her şeye yeğlenen

Bir binadır yıkılmaz
Bir camdır kırılmaz
İstemesen de görürsün
Güneş balçıkla sıvanmaz

Bir kitaptır, okunan
Yumuşak bir el, dokunan
Cansız bir beden ama sıcak
Dirilmeye hazır olan

Bir ülkedir uzakta
Bir prestir tuzakta
Kaybedilecek bir tahttır
Kazanılacak da savaşta

Bir kuştur havada uçan
Hep mutluluk saçan
Bir serçedir aşk
Dokununca kaçan

Bir yalandır kanılan
Diyendir aslında yanılan
Yaşamanın anlamıdır
Aslında bir yılan sanılan

Uğruna canlar verilen
Önüne halılar serilen

Helal olacaktır
Her Şey, feda edilen

Kutsal bir emanettir korunan
Bir sorudur her daim sorulan
Cevabı bulması zor olan
Aradığını bulamadan yorulan

(26.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Aşksız

Cansız yüzler gülüyor sokakta
Kayıp ruhlar geziyor sokakta
Ateşsiz aşklar yaşanıyor
Gözyaşı akıyor yanaktan

Gözler boş boş bakıyor etrafa
Mutluluk kalkıyor rafa
Amaçsız hayatlar yaşanıyor
Namussuz sürüyor sefa

Saygı hiç kalmamış
Sevgi hiç olmamış
İnsanlar yaşıyor
Aşka hiç dalmamış

(11.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Babama Mektup

Her insan, ağladığında akıttığı gözyaşlarından oluşan denizde, bir gemidir. Bazıları hızla yol alırken sevda rüzgarlarıyla, bazıları sığ denizlerde oturur karaya. Maksat karaya ulaşmaksa; denizin derin, rüzgarın bol olmalı.

Bu yolculukta, derin denizlerle birlikte, senin rüzgarların esti hep karaya doğru. Hasretler sadece birer dalgadan ibaretti; kırdım, geçtim onları. Fırtınalar da atlattım ama yunuslar oldu arkadaş yoluma. Her avucunu açtığında semâya, bir yunus daha eklendi kafileme. Kafilem büyüdükçe; yollar kısa geldi zaman çabuk. Gözlerimin mavisi derinliklerde, gözlerinin yeşili bulutlar umutlarım oldu; ve tek senin gözlerinde gördüğüm o bilgelik, özgürlüğüm oldu. Hiç sıkılmadım inan, bir an bile, gaflete düşüp isyan etmedim. Zamanla denizlere de alıştım; deryalara karıştım kimi zaman. Başka gemiler yüzdürdüm denizlerimde zaman zaman. Hiçbiri denizimden bir damla su dahi almamış iken, tonlarca su kattılar. Ne var ki; bunlar denizimi daha da derinleştirdi, gemim hızla karaya ilerledi.

Bil ki; hep pusulam sen oldun, dümende ben. Sana her bakışında bozulmuş rotamı düzelttim. Tereddüt etmedim hiçbir zaman, sen de hiç şaşırtmadın beni bunca zaman. Yüce dostum, tek hayat idolüm; konuşmasak da sen beni, ben seni anladım.

Aramızdaki neydi bilmem ama, hayatta kimseyle böyle anlaşılamadım. Her dalga seni daha anlayamadığımı anlattı bana, daha nice dalgalar, fırtınalar görmem gerektiğini hatırlattı. Belki seni en çok anladığım gün, son kez ağladığım gün olacak; belki de en çok ağladığım gün seni son kez anladığım gün olacak.

Daha fazla yazamayacağım, tayfalar haykırıyor "Kara göründü". Bilirim durup geçeceğim bu ada, cennet kıyılarına büründü gözümde. Şimdilik bu kadar benden; dilden öte yürek var bilirsin, bu diyarlarda sen "BABA" diye bilinirsin.

(24.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Babamı Özlüyorum

Sessiz bir çaresizlik içimi saran
Kalbim yansa da, içim diyor "dayan"
Kimdir burdaki günlerimi sayan
Biliyorum ama söylemiyorum

Denizciyim dünyada
Her limana uğruyorum
Bir liman var ki bildiğim
Hiç uzaklaşamıyorum

Dağları yakıyor ateş nefesim
Korkumdan ağzımı açamıyorum
Biri var ki kalbimde
Onun için, ölümü öldürüyorum

Karanlıklara inat, yükseliyor güneş
Benim kalbim güneşlere eş
Beni tutan birşeyler var, biliyorum
Bir türlü yükselemiyorum

Yıllarca ayrı kaldım evimden
Hep edildim o güzel yerimden
Dönüp bakınca hayata yeniden
Acım var biliyorum, söyleyemiyorum.

Vakur bir sevgidir yaşanan
Dünyanın keşmekeşliğine inat
Beni uzaktayım sanan
Yanılıyor diyebiliyorum...

Yakındayım, sana senden yakın
Çağlıyor sevgiler akın akın
Unutmayın beni sakın
Yakında geliyorum...

Bulutsuz zirveler beni çağırıyor
Fırtınalı sessizlikler yaşıyorum
Tatlı bir hüznün kaplıyor içimi
Babamı özlüyorum....
Babamı özlüyorum....
Babamı özlüyorum....
Babamı özlüyorum....

(27.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Batık Gemi

Derinliklerine perçinlenmiş bir gemi karanlıkların
İçinde hazineler gizli, kilitli ve büyük sandıkların
Denizin tâ diplerinde, ulaşılamayacak kadar uzak
Belki de meraklı balıklara hazırlanmış bir tuzak

Orta direği kırılmış, gövdenin üzerinde yatıyor
Sanki batan gemi değil, dev bir ejderha batıyor
Sular yanlarından olabildiğince yükseklere sıçrarken
Kendisi uçsuz bucaksız derinliklere dalıyor

Nefesini tutmuş bir dalgıç gibi, her an çıktı çıkacak
Yıllar sonra bu yaşlı seyyah da bugün bıkacak
Kendini mavi suların gövdesine teslim ederken
Hafif meşrep, biraz suyla sevişip, tabuları yıkacak

Alabora! Alabora! Hep bir ağızdan, sanki şarkı gibi
Görünmüyor ki aslında bu sonsuz aşkın dibi
Geminin aşkı, onun sonunu hazırlıyor yavaşça
Senelerce aşkı taşıdı onu, gemi aşkıyla savaşta

Mağlup olup, pes ediyor sonunda aşkına
Tüm çekilen kılıçlar da ümitsizce giriyor kına
Acısız ama tatlı da olmayan bir ölüm bu
Sonunda aşıkların buluşmasıyla bitiyor sonu.

(18.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Bebeğin ve Sen

Hayal ediyorum Őuan
Kapadım gözlerimi  tiye uzanarak
Hayal ediyorum...
Sıcak yatağında, bebeğin kucağında
Masum iki küçük yüz
Karşımda, ocağımda
Hayalden  te gerçek
Hiç rüya gibi değil
Deniz gözlerim görmez
Bu hayalci fazla beklemez.

(27.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Beethoven'a rahmet

Beşinci senfoni
C minor
Yüksek moraller
Kızgın yüzler
Bir alçalan
Bir yükselen sesler
Karmakarışık bir hayat
Duygular esir
Sessizlik ortasında avazın çıktığına
Bıktığına dünyadan, sıradanlıklardan

Nehir kıyısında yürümeler
Piknikler ve kahvaltılar yeşil çimenlerde
Derken yağmurlar, fırtınalar
Islanan ve koşuşturan insanlar
Tezat hayatlar ve birliktelikler

Sinmiş bir ağaç altına bir çocuk
Seslerden korkmuş, sinmiş
Büyüyor durmadan,
Asılmış armutlar gibi dallarında ağacın

Son nokta diye bir şey yok
İlk nokta son nokta olmuş,
Çizgide birleşmiş
Doğum ve ölüm gibi üleşmiş
Çocuk ve baba gibi yetişmiş
Kızgınlıklarıyla beslenip
Ölümlerle bezenmiş
Mutluluk mu, bazenmiş
Saygı mı özenmiş
Hastalık mı dilenmiş
Kavgalarla sertleşmiş
Yaş artık yetmiş
Herşeyin sonu ölmekmiş.
Fitratından dönememiş.

Allah rahmet eylesin...

(14.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Ben Seni Niye Sevdim

Ben seni niye sevdim
Ben seni ailem olasın diye sevdim
Meleğim olasın, bana huzur veresin diye,
Hep arkamda olup destek çıkasın diye.

Ben seni niye sevdim
Yalnızlığımı paylaşasın diye
Hep benimle olasın
Hep benimle kalasın diye.

Ailem olmadan bu celal niye
Niye hep dert çekip bana da çektirisin
Niye kızıp hep sinirlenirsin
Tam sana haksızlık yaptığımı düşünüp üzülürken
Ve senden af dileyip sana ait olmak isterken
Niye hep bana haksızlık edersin

Zalim desem değilsin,
Sevmiyor hiç diyemem
Sevsen de neye yarar
Beni mutlu etmezsen

Kadın problem demekmiş
Özünde varmış meğer
Hayalse hepsi eğer
Boşa gitmiş emekmiş.

Sevdim dedim inanmadın
İnansan da yapacaklarından geri kalmadın
Çok uzun zaman olmuyor bu iş
Şen beni anlamadın.

Hata belki bendedir
Belki ben anlamadım
Ama bir de sen düşün
Belki sen anlatamadın.

(11.05.2001, Ankara)

Taha Yayıcı

Bendendir

Varlığımı borçlu olduğum iki değerli varlığıma
Annem ve babama...

Ne aheste düşen karlar
Ne de yağın yağmurlar
Hele parıldayan yıldız
Siz olmadan neye yarar?

Sebep olsam da bir ah'a
Şitem etsem de Allah'a
Üzülsem de, kıvransam da
Bir ben varım, bir de sizler

Sesiniz gelse uzaktan
Kalbim duyar, önce kulaktan
Bir ah! işitseniz yardan
Gamdan değil, sevinçtendir,
Bir selam gelse ıraktan
Kimden demeyin?
BENDENDİR

(30.04.2001, İstanbul)

Taha Yayıcı

Bensizliği Unutmak

Dökme yarım bir damla gözyaşın
Aklımdan çıkmıyor gözün ve kaşın
Bekle yarım beni sabırla bekle
Dönecek Nisan'da senin onbaşın

Sigaramın dumanı bulut bulut
O bulut belki benim için umut
Dünyada bensiz olmayı sen unut
Unut yarım geceleri bensiz yatmayı

(12.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Beyhude

Günler karanlık geçse de gönüller aydınlık olduktan sonra,
Söylenen sözler beyhude aşk uğruna, hayat uğruna, sevgi uğruna...

(30.01.2004, Ankara)

Taha Yayı

Bırak Artık

Gözlerimdeki yaşları silme
Bırak orda kalsınlar
Onlar benim varlığımın kanıtlarıdır
Bırak yanaklarımı ıslatsınlar

Aşka mı düştük, Mevla'yı mı kaybettik
Gözlerimiz m, kapandı, kalbimiz mi açıldı
Bırak kapanmasın yaralar, bırak acısınlar
Bırak da ruhlar acıyla yoğrulsunlar
Bırak sevgiler yarına kalsınlar
Bırak git! Bırak yaslar yanaklara aksınlar
Bırak ki unutmayalım ne idik
Bırak ki bilelim kendimize ne kadar ırak olduğumuzu
Bırak ki ölelim, bilirsin gereğinden fazla burada kaldığımızı

(20/12/2004, İstanbul)

Taha Yayı

Bilemezsin

Ne korkutmaktı amacım seni, ne de üzme
Bir kez dünyayı gözlerinden süzmek
Bir umut ki benimki gözlere tarikat
Gözler ki hafakanlar göğüse hilkat

Canı canıma değişmek canana ihanet
Gözler kapalı, pencerelerim dünyaya
Uyku haram, günahkar bedenime ebed
Şeytanın pençesinde geceler rüyaya

Aslıma döndüm desem yalan mı olur
Kalan mı olur geride benden, soran mı olur
Varsa bir dost arayan, kapımı çalan mı olur
Ölü vücuduma senin beyhude yaran mı olur...

Varsın gitsin ellerim başıma kaldırımlarda
Her seferinde kaldım mı bu durumlarda
Bilemezsin ki ağlamak kalbi yumuşatır
Bilemezsin ki yazmak da gururu okşatır

(07.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Bilge Biri

'Yaşlılığıma verin, aymazlığıma' derdi bir bilge
Yıllar geçti aradan tekerrür mü etti hayat
Bilge ben bilgisiz, özlediğim sıcak gözler
Artık dönmeye de hacet yok
Bulmayı beklediğin gidince
Kalmaya sabır mı kaldı ki,
Yanında kalan olmayınca
Yalnızlık, yalnızlık, sabır...
Özlem, hasret, hepsi bir...
Rüzgarlar başımda hür
Tek düşüncelerim esir

(23.12.2003, İstanbul)

Taha Yayıcı

Bilirsin

Bilirsin...
Her ŐimŐekli gecenin sağnak yağmur
Her yıldıırımın ardından gökgürültüsü

Bilirsin...
Yazın kuşlar sıcaklara göğerler
Kışın karlar yeryüzüne

Ben sana göğerim her daim
Sana çırpır kanatlarım
Yaz, kış her mevsim
Bilir misin?

(07.07.2003, Ankara)

Taha Yayı

Bir Aşk Şiiri Vardı

Bir aşk şiiri vardı, bir kuple
Adında bir Nevşehir eskisi
Gözlerinde bulutların mavisi
Gözlerimde gözleri
Kalbimde batan gemi
Sessizliğinde ben
Kimsesiz ağaçlar endamına hayran
Üstünde çimenlerin lekesi
Şapkasından süzülen
Kıvrır kıvrır saçları
Ufuklarla berabermiş yazgısı
İstanbul kadar güzel
Hatta daha fazlası...

(20.10.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Bir Blues Gecesi Hatıraları

Bir barbie bebek gibi sevdim seni
Karşılığı olmayan bir aşkla
Karşılık verdiğinde şaşırdım
Bilmezdim masada biter sonu

Daha binlerce yıl geçmeden
Anlamazdım yıllarca sevgiyi derken
Beş yıl geçmeden anladım mı sanırsın
Sonsuz bir aşkı, bir devri

Beraber yazdık bu şiiri
Ama bu şiir senin ki
Hiçlik içinde kaybolduk
Aşk senin, nefret benim

Sana mı bu aşk bilmem,
blues çalarken arkada
Fonda bir aşk şarkısı enerjik
Ama sen yanımda bir saflık timsali
Sen var ya benimsin ama
Beni yıkan sensizlik

(04.12.2004, İstanbul)
Kafkas

Taha Yayıncı

Bir Hayali Akşam

Yalanlardan mı sıkıldım
Yalanlarımdan mı?
Gözlerim ufku seyreylerken
Aklım kıyılarında
Alışırım dedikçe buna
Nefretle yaşadım hayatı
Şimdi vakit mi geç
Yoksa ben mi geç kaldım
Hayata!

(10.12.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Bir Hayali Akşam II

Ruhum esaretinde bedenimin
Bedenim uykusuzluğa esir
Feri söndü gözlerimin
Artık nazımlar da nesir
Doğru yöne mi bakmıyorum
Doğru yön mü yok
Acıyı içimde mi saklıyorum
Yoksa sebep mi kalbimi delen ok
Vakit dolmuş gitme vaktidir
Kalanlardan bana ne
Herşey için geç artık
Lakin gidişim dönüşüme bahane

(15.12.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Bir Minik Deneme

Gitme ne olur...
Kal belki sözlerin sonu gelmez sen gitmeden

Bitişinde ol başlangıcın isterdim
Başlangıcında olmak yerine bitişin
Sözlere sözler kat, üret
Hayatı mutluluktan türet
Tüm hayaller gerçek olur istersen
Ya da gerçekler hayal, eğer seversen
Bir bilen değil, bin bilen az gelir
Sen beklersen
Bilmeseler de yaşarsın
Kendinden eminsen...

Tekrar

Yine gidiyorum
Başlangıcındayım bitişin
Hayatla alışverişin
Son noktasındayım
Yineleniyor tekdüze
Sözler kafiyesiz
Hangi ucundayım çemberin
Biri bana söylese..
Gerçek mi hayal mi
Yaşananlara değer mi
Bir bilen çıksa keşke yine...

(17.11.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Bir Tutam Hüzün

Ol demekle olmaz ki muhal
Değişmez ki istemekle bu hal
Sabit olmalı düşünceler
Sabit olması gerektiğinde
Değişmeli fikirler
Değişmesi gerekince

Kal demeli biri sana
Kalmak için bu dünyada
Ol demeli bir mukaddes
Olmalı cennet bir rüyada
Meşk gerektir bana
Maşuk olmak bu hülyada
Dur demeli bu gidişe
Durak olmak ya da
Kalmak yolda yaya

Zor, işte çok zor yaşamak
Ölmek mi istersin
O daha da zor
Sır, işte sır yaşamak
Saklamak mı istersin
O daha da zor

Yıllara yazmak var sevgileri
Zamana kazımak
Ya da suya
Ya havaya
Ama asla değil karaya
Asla değil bir insana
Hiç bir mahluka
Yalnız Halık'a
Ölümlü değil mi hepsi
Geçti mi tüm insanlık hevesi
Ruh, beden hepsi geçici
Ruh kaldı bedeni soyunca
Zincirlikuyu'nun önünden geçerken okudum
Ve ağladım gece boyunca
Her insan ölümü tadacak
Her insan sonunda orada yatacak
Kendime değil sevdiğime ağladım
Sevgimi ebede bağlamanın zaruretini anladım
Mecnun gibi, Leyla'dan öteye
Akif gibi vatandan öteye
Ben gibi benden, ten bile değil
Hatta serden de öteye

(27.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Biraz Edep

Yatmaya yer bulunur elbet
Yatanda varsa biraz edep
Zor da olsa kazanılır ebed
Varsa yaşamaya bir sebep

(27.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Biraz Heyacan

İstanbul hep korkutmuştur beni uzaktan
Kafam karışık, yok mu kurtaran bu tuzaktan
Belki de yerleşik düzendir karakterim
Belki tek mekan, tek zaman benim yerim

Monoton bir hayat bekliyor bu halde
Lakin hep heyecan var gönülde
Uzaklar ve sınırsızlık hayalim
Bu keşmekeşlikte, ne olacak halim?

Bir yandan ağır sorumluluklar
Bir yandan hayat, zorunluluklar
Düşlere yer kalmıyor zaten
Ben de insanım, kandan ve etten

Zulüm, kendine çektirdiği insanın
Acı duymazsın, aksa tonlarca kanın
Tek ruh acı duyar, bedenden öte
Her vücut beyhude, yegane canın

İstanbul'dan başlayıp, nerelere uzandık
Düşün ki! Hayattan neler kazandık
Gün oldu mızımız, oyun bozandık
Gün oldu kahraman, tarih yazandık.

(17.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Birgün

Sana aşık olduğum günlerden bir gün
Sana aşık olmadığım günleri hatırlayarak
Hayıflandım

Telefonum çaldı gecenin umutsuzluğunda
Sesin tâ uzaklardan çalındı kulağıma
Keyiflendim

(01.Mart.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Bitti

Bitti
Kan gitti bedenden
Yaş aktı gözlerden
Kalp acı, gönül yara
Sen gittin, hayat
Bitti

(06.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Biz, O ve Onu Aramak mıdır Onu Bulmak

Savrulduk, sonbahar rüzgarlarında yapraklardık
Solduk, susuz kalmış güller, papatyalar
Kavrulduk, tezgahdaki ayçiçeği çekirdek
Vurulduk, tepelerinde conk bayırının
Sürüldük, Malta sahillerine JönTürkler
Büküldük, büklüm büklüm, kırılmadık
Söküldük, iplik iplik, dağılmadık

Vakit dikilme vaktidir
Sökülenler dikilmeli
Eğilenlerin dikildiği gibi
Tükür yüzüne zalim kaderin
Kader senin, belirleme vaktidir.
Kırmızı çiçeklerde, beyaz belirme vaktidir.
Güz gelmiş, yaz gelmiş
Yağmur senindir
Bahar gelmiş, kış gelmiş
Güneş senindir.
İklim sende, soğuk sendedir
Soğuğa muhalif sıcak sendedir..
Filhakika, tüm alem bedendedir.
Alemleri yaratan ruh da sendedir.
Aramaya ne hacet yeri bellidir onun
Ağlanmaya ne hacet senin de belli sonun

Dikil bakalım ayağa, görelim boyun posun
Kurt dahi olsan yüzülürdü postun
Dağlara denk olsan da, fetholurdun inan
Sanat ölümsüz olsa, ölür müydü Sinan
Denizler aşmak gelse, aşan bulunur elbet.
Biraz sabır eyle sen, zaman değil ki ebed.
Aramaya gerek olmasa, o aratmazdı
Aşılmasa acılar bil ki o yaratmazdı
Günahkar ol diye günahlar da yarattı
Değeri olsun diye kendini de o arattı

Hadi şimdi doğrul bakalım doğrul iyice
Değer kazanacaksın ona döndüğünce
Aşk anlam kazanacak işte
Aşk için öldüğünce...

(03.08.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Böylece

Senden önce hiç kimsenin
Bakmadım gözlerine
Sevdayla böylesine

Seviyorum derken senin
Kanmadım sözlerine
Haykırdım böylesine

Bazen biraz nazenin
Çünkü hasret sesine
Özledim böylesine

Utancımdan kendimin
Dokundum tenine
Titredim böylesine

Uzanarak usulca
Yastık gibi dizine
Uyudum böylesine

Yalnız kalınca sensiz
Bakakaldım resmine
Ağladım böylesine

(03.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Bu Şiir Senin

Bu şiir senin, güzel sevgilim
Kalbimden döküldü, söyledi dilim
Kalemi aldı ve yazdı elim
Gideceği belli, bir zalim

Kimseye boyun eğmedim
Zalim hayatı beğenmedim
Hiç kendim eğlenmedim
Ben bu aşka değmedim

Yaşarken hiç ölmedim
Böyle bir aşk görmedim
Sana kızsam da bazen
Senin gibi sevmedim

(06.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Bunalım

Beyaz duvarlar anlıyor beni
Yığın yığın ambarlarda
Kırmızı bir şerit karşımda
Kanla boyanmış

Yatağım içine göçük
Acılarımın ağırlığından
Odam çok küçük
Bağırıyorum
Duymuyor sağırlığından

(12.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Büyüdük de mi Oldu Bunlar, Yoksa Biz miydik Faili

Küçükken ben, nakış yapardı annem
Ve taksicilik babam. öğretmenliğinden utanarak
Küçükken ben, küçüktü kardeşim de
Büyüdük de mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Ağlıyorum yutkunarak

Küçükken ben, dışarıda yemek yemek lükstü
Ve Memik usta'ya gittikçe sevinirdik
Küçükken değerliydi ayakkabıların ve okul üniforman
Büyüdük de mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Hayatın ağırlığında ezildik

Küçükken ben, bu kadar araba yoktu
Ve temizdi su içtiğimiz, hava soluduğumuz
Küçükken ben, sokaklar temizdi, oyun parklarımız
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Kirlendi yolumuz

Küçükken ben, 'Ayıp' diye birşey vardı
Ve annem bana saygılı olmayı öğretmişti
Küçükken ben, büyüktü sevgimiz
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Nefret sevgiyi yenmişti

Küçükken ben, kadınlar etek giyerdi, erkekler pantolon
Ve kısaydı erkeklerin saçları, kadınlarınkine tezat
Erkekler kadın oldu, kadınlar erkek artık
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Rolleri değiştik

Küçükken ben, Adile Teyze bize kuzucuklarım derdi
Ve sevin derdi birbirinizi, biz de severdik, ihaneti tanımazdık
Küçükken ben, Cuma akşamları 'İnancın İçinden'i izlerdik,
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Ne zaman azdık

Küçükken ben, insanlar birbirinin gözüne bakardı
Ve dualarımız sadece Allah'aydı
Küçükken ben, ahlak vardı, babamın dersini verdiği
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
Ahlak oldu Etik, Allah oldu Tanrı

Küçükken ben, konuşurdu insanlar buna iletişim denirdi
Ve kucak dolusu sevgiler gönderir, görünce birbirimizi sarılırdık
Küçükken ben, birbirimizle görüşür, birlikte gülüşürdük
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili
En son ne zaman sarıldık?

Ben küçükken, aramızda bir oda duvarı vardı
Ve o duvarı her zaman geçebilecek istek
Şimdi il sınırları var aramızda, ama kalmadı geçebilecek gücümüz
Büyüdükte mi oldu bunlar, yoksa biz miydik faili

Farz oldu bize gitmek! ! !

Hoşçakalın, buraya kadarmış demek isterdim ama
onu bile diyemedim, affedin
Ne diyebildim ne de gidebildim ben beceriksiz,
gidemedim.....

(26.09.2005,İstanbul)

Taha Yayı

Büyüyorsun

Sabahın ilk ışıklarında gördüm seni
Dudaklarında pastel hoşluğu
Gözlerinde gün batımı boşluğu vardı
Kafamı kaldırdığımda güneşi gördüm yüzünde
Oturduğum kaldırımın altında kaldım
Sözü öze buldum teninde
Tavla çevirdim seni geçirdikten sonra
Gideceğin yere
Ve bekledim sen gelene kadar
Gelmedin
Seni aradım her güneş ışığında
Sen bilmedin
Bir kerecik o dudaklarını
Birbirinden ayırmaktı isteğim
Ama sen hiç gülmedin
Ölmadım hiç böyle diye düşünerek
Öldürmek istedim seni içimde
Katlanarak büyüdün sen, ölmedin...

(03.10.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Canım

Beni dinleme artık, beni duyma
Bir ses sahipsiz, söylediğine uyma
Sen acıma dahil değilsin ey cananım
Sen benim tek kurtuluşum, tek canım

Bir can vardı bende, heder ettim
Bir candı ki o, herkese yettim
Tren kalktı, ben de gittim
Sen kaldın geriye, sen canım

Hasret bitirse de beni
Derim; canım kalsın geri
Ölüm gel al bedenimi
Sen benim canımsın, kal canım

Geçirdiğim en güzel anım
Akıttığım damlalarca kanım
Birden uçtu gitti her yanımda
Sen uçma, sen kal, hep canım

(01.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Cansaran

Kadim Dostum Cansaran'a...

Cansaran bir dosttur canı saran
Bulmuştur aradığını, dost arayan
Onu uzaktadır sanan
Yanılıyor bana inan

Yıllar önce başlayan dostluk
Yıllar sonrasına taşınacak
Yürekler kalsa da buruk
Hep sevgiyle aşılacak

Dostuma dost deme sakın
Onu senden kıskanırım
O bana benden yakın
Dizlerine yaslanırım

Doktor oldu bana yetmez
Acımı dindirmeye gücü yetmez
Sevgi acısı bu dosttan ayrılık
Hiçbir ilaç iyi etmez

(15.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Çelişki

Gün gelir daralırım
Perdeleri aralarım
Girsem bile içeriye
Ne bilirim ne anlarım

Gece karanlık basınca
Seni arar bu kalbim
Çırpınır çıkarcasına
Gideceği bir zalim

(03.10.2001, Ankara)

Taha Yayı

Çocuk Olmak

Bir çocuk kalbi, taşıdığım
Kırılgan onunki kadar
Sever ölümüne, masum ve derin
Sevgisi kalbinde deryalar kadar derin

Çocuklar gibi gülebilmek isterdim
Masum ve içten, onlar gibi
Aldırmadan çevreye sırtmak
Tüm sevgimi onlara saçarak

Tıpkı bir çocuk gibi, ağlayabilmek isterdim
Sırf ağlamak için, gerisi boş
İstedüğimin yapılacağını düşünmeden
Gözümde gözyaşı değil saflık akarken

Şırmamak isterdim olabildiğince
Şirin ve bir o kadar tatlı
Ütanmak, bazen ve utanmadan
Kızarmak, kimseye aldırmadan

Koşup oynamak isterdim alabildiğince
Ayaklarım yorulana dek koşardım
Hayaller kurabilmek sınırsız
Ve düşünmek, hayal edilemeyenleri bile

Çocuk olmak isterdim, hep çocuk
Biraz yaramaz, biraz afacan
Hiç sorumluluk duymadan yaşayıp
Vermek isterdim çocuk olarak can.

(22.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Çözüm

Ölüm
Binlerce dönüm
Dönemecinde yaşamın
Hayata çözüm...

(12.09.2004, Ankara)

Taha Yayı

Deli Kızın Türküsüyle Sezen

Kin ne büyük bela, ne büyük gaflet
Ne büyük öc bu aldanmak
Koca dünyada bir ben, bir sen
Bir de Deli Kızın Türküsüyle Sezen...

(03.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Derin Yara

Akşam oluyor şehrin üzerinde
Kuşlar da gittiler
Bir bıçağın iki yanı keskin
Yüregimi kestiler

Acı duydum aniden
Ama umursamadım
Biliyordum çünkü
Yüregimi yamadım

Artık yüreğim senin
Ne istersen onu yap
Benim yaram hep derin
Bırak beni gideyim

(03.10.2001, Ankara)

Taha Yayı

Dinle Fendim Ne Diyor Kendim

Unutmak mecburiyetindesin
Unutulmak karşılığında
Günler kovaladıkça birbirini
Zaman sarmallığında hayatlar
Yaşamaya devam etmelisin

Her anahtar açmamalı gönlünü
Her kapı kapansa da suretine
Bulutlar kapadıkça güneşi, yağmur
Yağacaktır bulutları dağıtan
Bulut olacağına,
Yağmur olmayı seçeceksin
Kendi dağılan değil, umut dağıtan

Unutmak mecburiyetindeyiz
Unutulmak karşılığında

(31.01.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Doğru Yöne Haykır

Umutlar beslensin içinde
Yağmurlara rağmen
Tekrar tekrar ve bir kere daha
Ağladığında gözyaşların
Yağmurlar oluştursun
Yağan yağmurlara inat
Haykır bakalım bir duyan olacaktır
Umut kesilmez dünyadan
Yaşam baki kalacaktır
Uyanılırsa rüyadan

Duydum sesini koştum geldim
Neden bu haykırışlar
Serzenişin kime?
Büyütmüşken içindeki umutları
Yağmurlar değil
Sensin öldüren onları

Umudunu besle çünkü
Bilmelisin ki her yol bayır
Sesini duyan var her zaman
Yeter ki doğru yöne haykır

(23.12.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Dönemeç

Hayat uzun/kısa bir süreç; ölmek yalnız bir an...
Bir lahza uğruna bu kadar düşünmeye değer mi
Ölüm her daim yakalar seni, kurtulmuş mu kaçan
Belki de seni begenecek yoldan geçen bir mermi

Bırak şair düşünsün senin yerine
Soğuk nefesi yaklaştıkça tenine
Yıllar imzasını attıkça derine
Şair mücrim, şikayet efendine...

(04.03.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Döngü

Kalemimden akan denizlere
Yazıyorum bunları
Gözyaşlarımla dolduruyorum
Denizleri
Yaşayamadıklarımın üretiyorum
Gözyaşlarımı
Ve yaşadıklarımın anlıyorum
Yaşayamadıklarımı

(03.07.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Dün Gece

Şehrin karanlığında yürüdüm sensiz, dün gece
Görmek istedim, aradım seni her gölgede
Işıkların altında bekledim, beni göresin diye
Şehrin karanlığında yürüdüm sensiz, dün gece

Penceremden sessizliği izledim, sensizce
Ve üşüdüm rüzgardan derince
Sonunda amacıma eremeyince
Oturup ağladım ben dün gece

Her kitap seni anlattı okuduğum
Her şiir sana aşığı
Her resim seni çiziyordu kendinde
Ve ben, seni gördüm her yerde, dün gece

Boş duvarlar paylaşamıyordu acımı
Anlamıyordu hiçbirini anlatsam da aşkı
Haykırmak için açsam da ağzımı
Dilim tutuldu, konuşamadım, dün gece

Sabah olup hava açarken
Ufukta tan ağarmış, rüzgar eserken
Gözlerimi son raddede kaparken
Düşündüm ve karar verdim dün gece

Kuşlar da uyanıp uçarken
Ağaçlarda yanyana tünerken
Fısıldaşıp aşk şarkısı söylerken
Uykuya daldım, belki son gece

Sonunda kuşlar da uyandılar
Gelip pencereme kondular
Aşkımla anlatsam da onlara
Onlar da çare bulamadılar.

(17.03.2001, Ankara)

Taha Yayı

Dünya Kaybetti Beni

Dünya kaybetti beni kendisi
Olmak istedim, olamadım efendisi
Ne yardan geçtim, ne serden
Ne sevdadan ne de senden...

Yalan söylemedim hiç ama hiç
Zalime boyun bükmedim
Beni aldı zalim bir piç
Bir damla gözyaşı dökmedim

Hani bir adam vardı dediler
Namus timsali, doğruluğun kölesi
Hep iyiyi istedi de vermediler
Buydu dünyanın hilesi

Şimdi başka bir insanım
Yine etten ve kandanım
Yüzüm aynı, bedenim de öyle
Ruhumla değişim, kul olandanım.

(13 Mart 2003, Emirdağ)

Taha Yayı

En Çok Seni Sevdim Kardeşlerimin Arasında

En çok seninle didişmeyi sevdim

Bilir misin?

En çok seni sevdim, kardeşlerin arasında

En çok seni takdir ettim.

En çok seninle gurur duydum

En çok sana güvendim, bağlandım

En çok seninle kavga etmeyi sevdim

En çok sana sarılmayı

En çok sana bağırmanı, kızdığımda

En çok seni sevdim, inan,

Kardeşlerin arasında

Bilir misin?

En çok seninle olmayı sevdim

Seninle kalmayı

Sırlarımı seninle paylaşıp

Seninle gülüp seninle ağlamayı

Bilir misin?

En çok seni kızdırmayı sevdim

Senin kızmanı, bağırmanı

En çok senin, kocā bir kadın gibi,

Nasihāt vermeni sevdim

En çok seni sevdim, kardeşlerin arasında

Bilirim!

İki kardeşsiniz

Bilirim ki, biri sensin, diğeri ben

En çok seni sevdim, kardeşlerin arasında

Diğeri kardeşinden de çok, seni sevdim.

(23.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

En Güzel Ana

Sevgi selidir bu kalbimden akan sana
Nehirler cağlarcasına akıyor sanki bana
Gün gelir de çıkınca buradan göreceksin
Ve anlayacaksın benim için kimdir en güzel ana

Günler geçiyor usulca ve sıkıcı
Zaman ise durağan değil akıcı
Akmasa da benim için hızlıca
Acılarım olmayacak kanlıca

Soğuk geceler ve ay ışığı kandilim
Nöbetlerde tek başıma kulübede
Bedenim tüfek başında nöbette
Aklım ise istisnasız hep sende

Güneş doğuyor karanlığa inat
Gökler aydınlanıyor
Beyaz dağlar görünüyor yavaşça
Kara bulutlar kayboluyor

Her gece ufukların ötesine yelken açsam da
Ulağıyorum hedefime sakın sanma
Beni acıyla hiç anma
Gün geçecek, sayılıdır; kadere kanma.

Dünya farklı görünse de burdan bana
Farklı bir bakış açısı kazandırsa da
Teşekkrm sadece sana
Dünyadaki en güzel ana...

(27.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Eskiden

Eskiden gün batımları vardı
Kayalıklardan izlenen
Eskiden gün doğumları vardı
Sahillerde beklenen
Eskiden adalarda
Bisiklet kullanmak vardı
Çay içmek Çamlıca'da...

Eskiden biz vardık
Eskiden insanlar vardı...

(01.07.2003, Ankara)

Taha Yayı

Eskilerden, Kitapların Arasına Düşmüş Dizelerden

Yollarımı yollarına yeğledim
Hasreti acıma ekledim
Sen sadece uzaklık zannettin
Ben seni yollarında bekledim

(12.09.2004, Ankara)

Yazında, kışında, baharında
İlk mi, son mu bilmem
Resimde, şiirde, romanda
Yer mi, yön mü ölmem...

(12.09.2004, Ankara)

Uzaklar, yollar ayrık
Kalpler bir, ayrılık...

(12.09.2004, Ankara)

Ölü evi kalabalık oldu eskiden
Ölünün arkasından Kur'an okunurdu
Özlediğim ölümler değil, ölüm sonraları
Hasretini çektiğim ağlamaları

(12.09.2004, Ankara)

Demir tel tel kemerin
Halkalı küpelerinle
Kalbime girdin
Yolculuk bitti
Çık artık kalbimden

(06.09.2004, İstanbul)

Her yolculuk aşk zamanı
Ankara İstanbul 6 saat
Bir aşk başlar ve biter
Aşklar yarım kalır
Yol biter.

(06.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Eşime Mektup (Yaşayacağız)

Konuşacak ne çok şeyimiz var, paylaşacak ne çok şeyimiz...Tanrım ömrümüz yetecek mi hepsini yapmaya?

Sana ne söylesem, yüreğimin sesiyle konuşuyorum inan. Hangi sözcük dökülüyorsa dudaklarımdan, bil ki yüreğimin söyledikleri bunlar... Yanlış anlaşılabilenime dair en ufak bir kaygım yok. Zaten aşk kaygılardan arındırılmış olmayı gerektirmez mi? Kaygın varsa eğer aşkı nasıl yaşayabilirsin ki? Sen olduğundan beri hayata ve insanlara dair bütün kırgınlıklarımı kaldırıp attım bir tarafa. Uzadı cümlelerim farkında mısın? "Evet" yada "Hayır"dan oluşan tek kelimelik cümleleri kullanmıyorum artık. Çocuk gibiyim, çocuk... Başkalarına saçma gelebilecek her şey mutlu ediyor beni. Sanki her şeyi ilk kez görüyorum. Dün gece perdeyi çekip camdan bembeyaz karın yağışını izledim. Bunu yapmayı ne kadar uzun zaman olmuş... Bir mucize bu, biliyor musun? Bilimsel açıklaması ne olursa olsun umurumda değil. Bir mucize bu...

Meğer ne çok şarkı bilirmişim ben, ne çok şarkı "en çok sevdiğim şarkı"ymış... Nereye gitti hüznün şarkıları? Yoksa ben mi duymuyorum? Her şarkı içimi okşuyor, her şarkı aşkı anlatıyor. Eşlik ediyorum, bağıra bağıra söylüyorum, coştukça coşuyorum.

Senin yanında nasılsam sen yokken de öyleyim, varmışsın gibi yani...

İmkansız hiçbir şey yok bize. Aşk sevmeyi imkansızlığı bilirsin. Yanımda olmayışın seni yaşamama engel değil. Sana sarıldığımı, kokunu içime çektiğimi, tenini, ateşini düşünüyorum, ne güzel...

Bir iddiam var bu aşkta. Her şeyin olmak istiyorum. Sevincin, isyanın, kızgınlığın, hüznün, aldırmaçlığın, çocukluğun, yalnızlığın, yorgunluğun, enerjin, gözyaşın, gülüşün, korkuların, cesaretin, alınganlığın... Ben sana ait olmayan ne varsa çıkardım hayatımdan. Senin olanı yaşamak istiyorum. Sana dair hiçbir korkum yok, yüreğim senden gelecek her şeye sonuna kadar açık. Bir tek kaçırlara, gidişlere kapadım yüreğimi.

Bak yine bastırıldı kar, mucize yağıyor gökyüzünden. Nasıl da beyaza boyanıyor ortalık. İlk defa sever oldum kış mevsimini. Zaten mevsimlik bir aşk değil bizimkisi. Yaşayacak öyle çok yaz, öyle çok bahar var ki... Dedim ya, ömrümüz yetecek mi bunları yaşamaya?

(26.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Gecenin Karanlığında Kayboldular

Ruhtar gördüm, özlem dolu
Özlemleri acı yüklü
Sanki acıyla bir oldular
Gecenin karanlığında kayboldular

Gözler gördüm boş boş bakan
Heder olur ondan akan
Gözler gözyaşı doldular
Gecenin karanlığında kayboldular

Erler gördüm, yara hasret
Dedim ki: "Oğlum sabret"
Acılarına teselli oldular
Gecenin karanlığında kayboldular

Güller gördüm bülbüle aşık
Bülbüller de güle maşuk
Güller hep bir bir soldular
Gecenin karanlığında kayboldular

Erler gördüm gözler yaşlı
Emirdağ yolları taşlı
Her bir nöbet ölüme yoldu
Gecenin karanlığında kayboldu.

(01.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Gerçekten Yaşasaydık

Unuttuk ruhun esaretini
Kalmadı Nuh'un gemisinden eser
Harcandık yıllarca
Yüzyıllarda kaybolduk
Sürüklendik zamanda
Işığa koştuk
Tünelin sonunda
Vurdukları bedenimize
Musa'nın asasıydı
İsa'nın çarmihında asıldık
Böyle mi olurdu
Gerçekten yaşasaydık...

(23/12/2004, İstanbul)

Taha Yayı

Gidiyorum

Hayatın dehlizlerinde boğuluyorum
Anaforlarında sürükleniyorum durmadan
Gözlerimin mavisi denizler
Derinliklerine çekiyor beni
Usanmadan

Nefes alamıyorum artık
Yaşama veda ediyorum
Son kez kaldırıyorum elimi
Biraz hüzünlü, biraz mutlu
Gidiyorum

ELVEDA!

(28.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Gidiyoruz

Kuşlar uyuyorlar martılarla yanyana
Deniz sahilinde biz yürüyoruz kolkola
Gidiyoruz atıye geğmişe hiç bakmadan
Dümdüz bir yolda düşmeden ve kalkmadan

(21.08.2001, Sakarya)

Taha Yayı

Gitme Ne Olur

Gitme ne olur...
Kal belki sözlerin sonu gelmez sen gitmeden

Bitişinde ol başlangıcın isterdim
Başlangıcında olacağına bitişin
Sözlere sözler kat, üret
Hayatı mutluluktan türet
Tüm hayaller gerçek olur istersen
Ya da gerçekler hayal eğer seversen
Bir bilen değil bin bilen az gelir
Sen beklersen
Bilmeseler de yaşarsın
Kendinden eminsen...

(17.11.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Gözyaşı

Bir bebeğin gözleridir masum bakan
Kan değil gözyaşıdır bedenimden akan

(12.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Gölmek, Gülebilmek

Gölmek isterdim bir bebeğinki gibi, fütursuzca
İstediminde bağırmak, avazım çıktığınca,
Dünyanın ağladığını gördükçe, gülenlere rağmen
Gölmeyi unuttum, herkes güldü ben ağlayınca...

(05.02.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Gülümse

Sen gülünce
Güller açar yüzünde
Sen gülünce
Dünya döner, güneş yanar
Bir cevher var özünde
Sen gülünce
O da güler seninle

Gül ki ben de güleyim;
Gül de özüme döneyim,
Dünya dönme de olur
Gül yeter ki; öleyim!

Azap olsa hayat bana
Dertler çullansa sırtıma
Tuz da bassalar yarama
Sevgimle dağlar yakarım
Sen gülünce! Sen gülünce!

(08.05.2001, Ankara)

Taha Yayı

Güneş Aşıkları

Her sabah güneşe dönen ayçiçekleri değil miydi?
Nasıl da unutmuşum onların hikayesini
Ezelden beri aşık hepsi güneşe
Güneş doğana kadar bekleyenler
Güneşin doğmasıyla ona yönelirler
O geçtikçe peşisıra gidenler
O gidince neye döneceklerini bilmezler.
Boyunları bükülür
Zamanla yaprakları dökülür.

Siz hiç gece vakti ayçiçeklerini gördünüz mü
Ben gördüm
Bir zamanlar ekerlerdi benim köyümde...
Onları izlemekten zevk alır
takip ederdim, onlar güneşi takip ettikçe ben onları
Şimdi yok ayçiçekleri ama güneş hala doğar batar
Olmayan yerlerde de ayçiçekleri
Hep gözü yerlerde onu takip edeni arar gibi..
Ondan mıdır bu son yıllardaki sıcaklar..
Acaba merak mı eder güneş ayçiçekleri nereye kayboldu diye
Aramaya gelir mi onları yeryüzüne
Sevgilisini kaybettikten sonra mı aklına gelir insanlar gibi...

Hatalar mı yapılmalıdır mutlaka doğru birşeyler yapılmadan önce..
Fırtına öncesi sessizlikler mi yaşanmalıdır..
Veyahut sessizlikler sonrası fırtınalar
Aynı sesi duymalı mı kulaklar
Aynı müziği sevmeli mi yürekler
Aynı aynada farklı görünmeli midir yüzler
Aynı havayı soluyanlar, aynı karbondioksiti mi vermelidirler geri
Uçaklar hep gitmeli midir ileri
Trenler gibi neden frenleri yoktur onların
Onlara da kalem olma görevi verilmiştir havada
Silgileri neden kayıp
Ayıp değil mi bu yaşam savaşı...
Savaşma seviş dememişler mi..
Hayatla savaşmasam onunla nasıl sevişirim.
Nasıl kemale erişirim...
Sıdk ile iş yapmaya gönül razı mı
Fasıkın sıdk arazı mı.
Araz görmenin buutu nedir
Uçmaya razı olana hedef bedir
Fakire elzem ruh ne sendedir
Ne de ölüme yol bedendedir

(03.08.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Güneşim

Bugün odama kapadım kendimi
Şiir kitaplarına daldım, hayal gibi
Üzerimde süveterim, altımda kamuflaj
Yarı sivil, yarı askerdim bugün

Telefonda konuştuk seninle
Biraz önceydi ama yıllar kadar uzun
Bilirsin zaten çok konuşamam telefonda
Dedin ki, Ankara'da kar varmış
Tipi, rüzgar olabildiğince sert
Güneşi de getiririm yanımda dedim, gelirken
Her ihtimalde gelecek dedin "güneşim".

(24.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Güven

Öyle isterdim ki, babamı mutlu edebilseydim
Daha farklı baksın bana gözleri, daha güvenli
Daha sağlam görsün beni gözleri, yeşil yeşil
Gözlerinin içi gülsün isterdim, beni görünce
Ateşler içereyim, kor olacağım sönünce

(28.08.2004, Fethiye)

Taha Yayı

Haksızlık

Yaşanmaz oldu bu hayat
Tüm yalanlar artık bayat
Sana, bana, hepimize ölüm var
Hepinize geniş bu dünya, bana dar
Zaman çok uzun benim açımdan
Daha yakın olmalıydı ölüm
Öleceğim zaten acımdan
Bir tutamadığım kahrolası dilim
Ahlak olmuş ahlaksızlık
Dürüstlük perişan kalmış
Tüm dünya üstüne kurulmuş
Para da kendini birşey sanmış
Sana bana yok mu ölüm
Var elbet, ama birgün
Karşılaştık mı ahirette
Elpençe divan duracaksın
Ruhunun karıştığı bir parça ette
Yaptıklarının karşılığını alacaksın
VE YANACAKSIN!
İşte o zaman hakkını alacaksın
Ve o hak senin HAKSIZLIGIN olacak!

(29.03.2004, Ankara)

Taha Yayıcı

Hangisi Doğru

Sevgi güzellik ister gülüm,
Güzellik emek ister!
Güzellik tende değil, gülüm
Yrekte ateş ister! ! ! ! ! ! !

Güzel sevmek ister gülüm,
Sevgi emek ister!
şevgi sözde değil gülüm
Özde yanmak ister! ! !

(07.07.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Hepiniz Öleceksiniz

İğreniyorum bu dünyadan
Hepiniz öleceksiniz
Gözleriniz görmeyecek
Kulaklarınız duymayacak
Üstünüze toprak kapanacak
Hepiniz öleceksiniz
Bedeniniz kokuşacak
Siz kokuyu alamayacaksınız
Karıncalar çürümüş etlerinizi yiyecekler
Siz acı hissetmeyeceksiniz
Anılarınızı hatırlayacak
Ağlamak isteyeceksiniz
Ağlayamayacaksınız
Gözyaşı torbalarınız kurumuş
Göz yaşlarınız tükenmiş olacak
Hepiniz öleceksiniz
Belki sevineceksiniz, belki üzülecek
Ama hiçbir zaman geriye dönemeyeceksiniz
Ruhunuz beklemede kalacak Arasat'ta
Ve yüce divana alınacaksınız
İşte her şeye ondan sonra başlayacaksınız
Korku, endişe, telaş duyacaksınız
Pişmanlıklarla kavrulacaksınız
Hepiniz öleceksiniz
HEPİMİZ ÖLECEĞİZ! ! !

(18.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Hodri Meydan

Gökteki yıldızların hepsi rütbem benim
Var mı üstüne rütbe, hodrimeydan
Gönlüm var üstüne çelenk
İşte ben, işte meydan

Al kalbimi koy yıldızların yanına
Kalbimi aldın, girdim kanına
Ver karşılığını artık
Yakışmıyor senin şanına

(03.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

İhanetin Ötesi

Ateş böcekleri, hay mübarekler
Ne güzel de yanıp yanıp sönerler
Hayatımda ilk defa görmüş gibiyim
Annenin oğluna hasretinden öteyim

Erkenden uyanmak yeni bir güne
Oğlunu kucağına almak
Ve ihanetin bedeli aldatmak
Daha ötesi ALDANMAK...

(03.09.2004, Ankara)

Taha Yayıcı

İkinci Bir Ailedir Beni Saran

İkinci bir ailedir beni saran
Birinciyi bulamayanlara inat
Düşman sesi irkiyor beni "davran"
Vatanım geriyor bana kanat

Bir memleketim daha oldu
Gözlerim yaşla doldu
3 yıl önce açan gül
Belki buradâ soldu...

Emirdağ uzun bir yoldu
Acısı ve kederi boldu
Geçen zamana ne oldu
Acı yuvam karakoldu

(15.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

İlk Ağladığımda Olan Yanımda

Anneme...

İlk ağladığımda olan yanımda
Son sustuğumda bile olacak aklımda
Taşıyorum onu içimde, hatta kanımda
Sensin o ta derinde canımda...

Bilirim dualar eksilmez dilinden
Sözlerin gelir ta derinden
Ne çektiysem bu kaderin elinden
Sendin tek yardım eden...

Geceler karanlık burada
Karanlık hep benimle odamda
Beyinlerde karanlık hitap ettiğim
Tek aydınlık var o da sensin kafamda...

(01.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

İlk Ayrılış İstanbul'a

Yaşlı gözlerle son bakışın vardı ya
Hani o otobüsün yanından bana
Ağlamak yok deyişin, elinle kalp çizişin
Hiç unutmadım, yol boyunca ağladım...

(28.04.2004, Ankara)

Taha Yayı

İstanbul: Hergünü İlk Gün

Boğazdan son geçtiğim anı hatırladım birden
Boğazımdan son nefesimin geçtiği an gibi
Güzelliklerinden etkilendiğim ilk deniz
Ve ilk şehir beni yutan, ve aşık olduğum

Son kez motora binişim geldi hatırıma
Üsküdar'dan Beşiktaş'a aheste
Deniz sularını yara yara
Sigaramı tüttürdüm kıyıya metreler kala

Son kez adalara çıkışım geldi
Samsun'a çıkar gibi Atatürk
Martılara simit atışım
Kolumda bir güzel, elimde simidim
Aklımda İstanbul

Son kez Pierre Loti'ye çıkışım
Manzaranının keyfini
Bir kahveye sığdırışım
Altındaki mezarlığa bakarken
Üstündeki yaşamı kaldırışım.

İstanbul'u izledim gözlerim açık
Kalbim gibi, ruhum gibi, gönlüm gibi
İstanbul'u dinledim, eski İstanbul'u
Boğazı, Haliç'i ve her su taneciğini
İçime çektim her buharlaştığında
İstanbul'u yaşadım son kez
Belki ilk kez, her gün olduğu gibi...

(01/12/2004, İstanbul)

Taha Yayı

İsyan

Ağladım sessizliğinde gecenin;
Kimsesizliğinde senin;
Ve deryalar kadar yüreğimin
Bir köşesine saklan yeter.

Hayatımın kaderimin;
Ben kendi kendimin;
Aslına dönsem dedim;
Dönemedim, döndür yeter.

Halim harap düşünmekte;
Aşk acısı aşkla ekte;
Güzel birşey bu felekte;
Bulamadım, buldur yeter;

Gönlümün kadını
Biten ömür miyadını
Bu dünyanın tadını
Alamadım aldır yeter.

Kalktım hışımla yerimden
Ne elimden ne dilimden
Çekmedim hiç zalimden
Nasip etme bana yeter.

Allah dedim hep inledim;
Ben kendimi hep dinledim;
Dinledikçe dert binledim;
Dertlerimi dindir yeter.

Dertler dinmez ben yanarım;
Aşka, sevgiye kanarım;
Kaderime hep ağlarım;
Tut beni ağlatma yeter.

Aşk dediğim manadardır;
Manalara payidardır;
Taha der ki: Bu hayattır;
O gün gelir, kaçma yeter.

Zaman akar, sanki dere;
Bu hayat ne acılara gebe;
Gelsin acı, sen 'he' de;
Bırakma kendini yeter.

Of çekerim ciğerimden;
Acır kalbim ta derinden;
Vurur beni tam yerimden;
Bana aşık deme yeter.

Allah'ım sen ne büyüksün.
Kalbim sense bana yüksün;

Bırak hayat seni büksün;
Çıkarsın benden yeter.

(11.11.2001, Ankara)

Taha Yayı

Kalbim

Aşğınım biçareyim
Küle döndüm viraneyim
Ben bu yolda harabeyim
Al kalbimi kurtar beni

Kalbim ağır gelir bana
Ağlar sensiz yana yana
Bir bu yana, bir o yana
Vur kalbimi kurtar beni.

Yollar ayırsa da bizi
Kalbimde kalır bir sızı
Be insafsız kalp hırsızı
Ver kalbimi kurtar beni

Sana olmaz ki sitem
Bilmem artık nere gidem
Düştü kalbim ben ne edem
Tut kalbimi kurtar beni

Yollar gider ben yanarım
Yana yana hep ağlarım
Kalbimi bile saklarım
Bul kalbimi kurtar beni

Bu biçareye kulak ver
Acısından yer gök inler
Sakın aşık demesinler
Aşık değil biçareyim

(05.03.2001, Ankara)

Taha Yayı

Kalbim Senin

Bir de adalet olacaksın
Eşitlik dağıtacaksın
Beni esir ettin sen
Sen kendini savunacaksın

Savunma! Faydasız artık
Beni benden aldın bitti
Belki kalbim bile gitti
Sen beni kurtaracaksın

Yaradandan diledim
Kalbimi geri istedim
Ya geri vereceksin
Ya benim olacaksın

Kader deyip geçiştirme
Ben mi verdim, sen aldın
Bilmiyorum belki yalan
Belki ben de sana verdim

Seviyorsun tabi ahmak
Var mı kalpsiz yaşamak
Kendini ne sanıyorsun
Sen onunla yaşıyorsun

Onsuz sen bir hiçsin artık
Hayat verdi katık katık
Ne ağlayıp duruyorsun
Ömrün ne kadar sanıyorsun.

(12.09.2001, Sakarya)

Taha Yayı

Kalem Ağlar mı Kağıda

Aklımda sen, elimde kalemim
Tükenir yazmaktan, tükenmez
Herşeyim sana bağılıymış meğer
Ben de dahil
Seni bıraktığımda anladım
Kalemimle kağıtlara ağladım...

(02.08.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Kardeşlerimizin Kucağında

Savaş alanının sıcağında
Güneşlere eş yanmak mı
Biz biriz, ama her birimiz farklı
Kardeşlerimizin kucağında

Bir orman ateşi ocağında
Bir tas yemeği paylaşmak
Öldük ama kimin uğruna
Kardeşlerimizin kucağında

Yıldızların ışığında
Kurşun attık her yöne
Ne denir ki hakime, o da ölüirse
Kardeşlerimizin kucağında

Bir örümcek ağında
Dolanmış ayaklarımız
Kıpırdamak imkansız
Düşünmek yasak
Ağlamak var
Kardeşlerimizin kucağında

Yıkık virane tüm şehir
Gözlerimin önünde
İnanmak ister mi yürek
Yok ettiğini masum bedenleri
Kardeşlerinin kucağında

Ve yalnızlık ömür boyu
Sırlarla geçen bir hayat
Anlatmak mı dile zahmet
Yaşamak mı kalbe zarar
Ölmek mi, kurtuluş
Kardeşlerimizin kucağında

Biz savaşan ahmaklarız
Vücutlarımız emanet bize
Cesetlerimiz ağırlık
Kardeşlerimizin kucaklarında

(24.11.2004, İstanbul
Brothers In Arms, Dire Straits)

Taha Yayı

Karşıda Işıkları Yanıyor Şehrin

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Elimde tüfeğim ve nöbetteyim
Aklımda sadece sen varsın
Bilmiyorum aslında nerdeyim

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Yüzüme vuruyor rüzgar acımasızca
Kelimeler çıkıyor ağızımdan anlamsızca
Ama kalbimdeki sızı derin

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Gözleri parlıyor nöbetteki erin
Kimbilir ne geçiyor içinden
Sade kalbi titriyor askerinin

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Hava soğuk değil ama serin
Damlıyor gözümde yaşlar
Dayanabilene ise ancak "aferrin"

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Gözlerim kapanıyor uykusuzluktan
Başım ağrıyor artık
Sevgilim nerdesin

Karşıda ışıkları yanıyor şehrin
Bir resim çiziliyor sanki
Model sensin ama
Resimdeki benim

(25.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Kasım Yağmurları

Kasım yağmurları yağarken yüreğimde
Ben sensiz ve sessizce ağlıyorum köşelerde
Kalbimde sızın, gözlerimde hayalin
Sensizlik başıma vurmuş, başım duvarlara

Ağrı sızı boş, dünyadan ötedeyim
Sensizlik acısı bile sensiz çekilmiyor
Seni son bir defa görmek var ya!
Azgın sular, dalgalı denizlere dökülmüyor

Aç, bitap, karın ağrılarım azdı yine
Yine başımda sancılar, sensizlik sancıları
Ölüm belki de dost bana, arkadaş
O yolda her yiğit olurken canhıraş

Sitem, hep sitem sensizliğe
Kendimi verdim gürültülü dünyada
Ölüm gibi sessizliğe
Ruhum acı içinde kıvranır, bedenim leş
Deniz kıyılarında Kasım yağmurlarına eş.

(21.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Kayıp Uyku

Gözlerim derin sonsuzluklara odaklı
Gözlerimde yıldızların parıltıları saklı
Gözlerim karanlığa alıştı, aydınlığa düşman
Gözlerim uykuya hasret, uykusuzluk yaman

Ruhum geceleri kendine dost edinmiş
Karanlık ruhumun üzerine perde inmiş
Yağan kar da sonunda dinmiş
Fırtınalar bulutların arkasına sinmiş

Geceler kaybettiğimi aratır yıllardır
Az bir parçasını bulsam da kârdır
Tüm mekanlar daima kısır, daima dardır
Bunlara sebep hep o yârdır

Kaybettiğimi ver bana zalim geceler
Dilim söylemese de, gözlerim heceler
Bilemezsin ki ne acıklı bir duygudur
Gözlerim hasret kaldığı bir damla uykudur

Bazen kitaplarda aradım onu, bazen filmde
Bazen rahat yataklarda yattım, bazen kilimde
Hem kış, hem sonbahar, hem yaz, her iklimde
Değişmedi kaderim, belki çözüm ölümdede!

(19.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Kedi

Kartal yuvasında doğmuşum
Kurtlarla kardeş olmuş
Leyleklerle göç edip
Aslanlardan ders almışım
Hatırlarım!
İlk uçmayı öğrendiğim günü
Şahin öğretmenimden
Kavga ettiğim günü
Ayı kardeşlerimle
Kaçtığım köşe bucak
Kaplana annemden
Aslan babamdan
Kucağında ağladığım nehir
Gölgesinde yattığım ağaç
Nerdesin şimdi, nerdesiniz
Bitmedi kalbimde sevginiz
Bir kükredim mi
Dağlar oynardı yerinden
Şehir mi bizi değiştirdi
Yoksa İstanbul muydu
Aslanı kediye çeviren...

(20.12.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Kedicik

Bir ufak kedi gezer yollarda
Bedeni küçük ama kendi büyük
Taşinsa da bazen kollarda
Taşıyana gelir elbet bir yük

(02.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Kendine Öğüt

Başka bir insana şişman demek seni daha zayıf yapmaz.
Başka bir insana aptal demek seni daha akıllı yapmaz.
Olanları olgunca karşılamayı bilmelisin ya da
Bu hayat seni adam yapmaz, zamana aldırma o hiç yatmaz...

Senin hakkında söylenenler, mutlaka birşey ama sen söylenenler değilsin
Sen eğilme kimsenin önünde bırak onlar önünde eğilsin.
Değer ver değer verdiklerinin söylediklerine ama
Takma senin için değersiz olanlarınkini, bırak söylesin...

Sen cevap verdikçe muhatap alırsın karşıdakini...
Sustukça ezik kalırsın sanırsın
Beklemelisin, belki yıllar boyu ezik kalacaksın
Beklemelisin çünkü sonunda hakkını geri kazanacaksın.

Dur! Sus! Bekle! Sabır! Zorla! Vs vs
Hep boş gelir sana egon kabul etmez...
Ne kadar mukabele etsen de yetmez..
Ama dinle! Tecrübe herşey değilse de
Senin yenilmene müsaade etmez.

Babana sarıl, anneni öp, Kardeşini kolla, sevgilini kokla...
Onlara danış, onlarla yaşa, onları akşama sakla
Gerisini gündüzde bırak, arkana bakma
Gece elbet gelecek, huzur elbet bulacak ruh
Huzura koşuyor beşer güruh güruh
Sen yakala, boşver kim neresinde huzurun, sen takma...

(19.07.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Keneler

Ah bu acı dolu seneler
Hep aynı acıları yineler
Beynimi kemiriyor sanki
Kafamın içindeki keneler

(03.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Kızım

Kızım doğunca sanıldı, dama atıldı aşkım eşime
Dünyada rastlanılmaz aslında eşine
Takılmışım yıllar önce peşine
Yıllar geçti, su değmedi aşk ateşime

Kızım, güzelliği destan dillere
Nasıl veririm onu bir gün ellere
Kapılıp gitsem de o gün sellere
Suç bulurum onu götüren yellere

Onu görebilmek için kaldırdım başımı
Ona hazırlanmak için döktüm saçımı
Gün geldi paylaştım da pişmiş aşımı
Onu paylaşmamak için tükettim göz yaşımı

(15.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Kuyu Kazan

Zulüm bana geçirdiğim günler, hep zulüm
Ölümdür yaşanan hayatta belki, en zor ölüm
Yaşamanın acısı daha fazladır ölümden
Hayatta da tek acı veren şey gönlüm

Hüzündür yaşanan sensizlik, hüzün
Yazı bitirdik ve başladı hazan
İnsan sadece birbirine muhtaç derken
Gördüm ki el üstünde tutuluyor, kuyu kazan

(07.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Küçük Kardeşim

Küçük kardeşim benim
Kendi küçük, ruhu büyük
Düşündükçe titrer tenim
Neden verildi bana bu yük

Bağırdıkça dağlar inler
Seşimi ta uzaklar dinler
Çağlayan nehir de birgün
Aktığı yere döner

Zaman çare değil acıma
Yük getirir daha da fazla
Yüzünü görsem bir daha
Bir kez daha dokunsam saçına

(02.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Lanet Olsun

Seni görmeden solan güle
Sensiz geçen her bir güne
Seni tanımadan önce düne
Lanet olsun

Sen gülünce gülmeyene
Sen isteyip vermeyene
Seni ağlatıp üzene
Lanet olsun

Şana aşık olmayana
İçi aşkla dolmayana
Görüp gülü solmayana
Lanet olsun

Aşkı büyük bilmeyene
Aşk uğruna silmeyene
Üstüne aşk sinmeyene
Lanet olsun

Kışın soğuk donmayana
Aşk ateşiyle yanmayana
Aşka hemen kanmayana
Lanet olsun..

Aşk Tanrısı lanet etti
Laneti herkese yetti
Aşka lanet okuyan
Bu laneti hak etti.

(08.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Merhamet Tanrım

Merhamet Tanrım
Gözyaşlarıma merhamet
Duygulu yarattığının
Duyguları zayi olmuş
Ağlamaklı gözlerle
Tekrar duyguları bulmuş

Merhamet Tanrım
Gözyaşlarıma merhamet
Aldanmanın eşiğinde
Günahların peşinde
Tut kalbimi kopar benden
Gözyaşlarım ıslatmasın yanıklarımı
Gözlerim kızarmasın artık ağlamaktan
Merhamet Tanrım
Sen yardım et.

(03.09.2004, Ankara)

Taha Yayı

Mustafa Hakkında Herşey'i izledikten sonra...

Ağlamak mı istersin birader
Yoksa anlamak mı acizliğini
Kalmak mı istersin dostlarla
Yoksa yaşamak mı yalnızlığını...

(07.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Müebbed Sensizlik

Sonrası derin bir sessizlik
Arkasından aldatmaların
Cezası müebbed sensizlik
Suçu ihanet olanların

(26.08.2004, Fethiye)

Taha Yayı

Müebbet

İnsanları sevmekten sabıkalıyım
Suçum: Seni de sevmek
Cezam: Kalabalıklar arasında yalnızlık
MÜEBBET! ! !

(25.01.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Nankörsün

Aç kalbimi
Tüm dünya aşkımızı görsün
Açtım kalbimi
Yarattığım aşkı görmezsen
Nankörsün...

(03.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Nasıl Olur

Sensiz geçen gecelerin sabahları uyanılmaz olur
Dayanılmaz olur hasretin, katlanılmaz olur
Şolar gülleri, bahçesinde bülbüllerin
İşitilmez bülbüller sensiz, sesleri duyulmaz olur

Anılmaz olur dostlar, aranılmaz olur
Can candan öte yaranılmaz olur
Kalır sonbaharın yaprakları da yerde
Sensiz o yapraklar bile toplanılmaz olur.

(25.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Ne Vakit Gelsen Aklıma

Ne vakit gelsen aklıma
Bir kuş yüreği gibi çarpar kalbim
Tüm takatim kesilir, kalmaz halim
Ne vakit gelsen aklıma

Uçar gider hayaller, boş kalır gönüller
Hoşça kal derken hayata, solar güller
Kuş uçmaz havada, sade öter bülbüller
Ne vakit gelsen aklıma...

(10.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Nereden Geldim

28 yıl olmuş
Karşılaştığım güneşle
Saçlarımın sarılığı ondandır
Aya tutunup uyumuşum geceleri
Ondandır yükseklik korkum
Denize doğmuşum meğer
Ordan almışım gözlerimi
Ama bu gözyaşlarım, ah gözyaşlarım
Neden burdalar hiç bilemedim
Belki de ömrümce hiç bilmedim
Ateştim, suya doğdum
SÖNMEDİM! ! !

(31.01.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Neresi Güzel

Günaydın, güzel güne güzel birini görerek başlamak ne güzel...
Güzel biriyle geçirilen güzel zamanların özlemiyle başlayan günün neresi özel? ..

(07.07.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Neydim, Ne Oldum

Gözlerinin denizinde umutlarım vardı
Sensiz umutlarım kayıp
Yeşil ağaçların altında, mavisinde denizin
Oturup ağladım, papatyaları sayıp
Bir seviyor, bir sevmiyor dedi yapraklar
Umarsızlığında balıkların, atılan oltalar
Olta olta, sevdaya attım kalbimi
Sarı yapraklar da uçurdum sonbaharda
Bir kalbime kıyamadım, bir de sana
Rüzgara verdim kalbimi sonunda

Rüzgar oldum, bulutları öteleyen
Kimi zaman, saçlarında estim
Deniz oldum mavilikleriyle gökyüzünün
Gözlerin aksettim

Yakamoz vurdum kimi zaman nehirlere
Çağlayan oldum, kayalardan sert
Öldüm uzak diyarlara akan dere
Aşk oldu başıma dert.

(02.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

No Worlds

Words are not enough
To explain my love
No worlds are enough
To contain my love...

(02.08.2004, Istanbul)

Taha Yayı

Oğlum

Oğlum, delikanlım, yiğit evladım
Seninle çoğalacak, tanınacak adım
Yaşadığım her ânı adım adım
Alın terimle sulayıp, kanımla sıvadım

Senin için tüm bu çekilenler
Sana ait hepsi elde edilenler
Canım bile senin şüphesiz
Senin için doğduk dünyaya biz

Gözlerin masumiyetin sembolü
Sesin anımsatır sanki bülbülü
Yetmez, kifayetsiz kalır sana
Koparsam ve versem dünyadaki her gülü

Bir hoş ki gülüşün, dünyalara bedel
Küçücük bir ayak ve küçücük bir el
Hayran olmuş sana ebed değil sadece, ve ezel
Sanki tek çocuk sensin kainatta güzel.

(15.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Olamadım

Kafam karışık düşünmekte
Dost acısı dostla ekte
Doğru bir şey bu felekte
Bulamadım ben dostum

Güller baharda açmakta
Etrafa neşe saçmakta
İnsan insandan kaçmakta
Kaçamadım ben dostum

Yalan her daim söylenmekte
Zalim herkesle eğlenmekte
Düşman dosta yeğlenmekte
Yeğleyemedim ben dostum

Diller küfür söylemekte
Gözler yalandan gülmekte
Değişmek de var felekte
Değişemedim ben dostum

Zaman hep acı geçmekte
Yudum yudum ben içmekte
İnsan doğru-yanlış seçmekte
Seçemedim ben dostum

Güller bülbülsüz solmakta
İçler acıyla dolmakta
İnsan hep nankör olmakta
Olamadım ben dostum

Kürkler sofrada yemekte
Namus kalmadı emekte
Doğru yavaşça ölmekte
Ölemedim ben dostum

Gönlüm daima dost bulmakta
Dost olduklarını ummakta
Yanılışa göz yummakta
Yanılmışım ben dostum

Aklım dostu anlamakta
Gönlüm seni tanımakta
Varım yoğum bu hayatta
Sensin işte be DOSTUM...

(15.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Olmadı Yapamadım

Seni sensiz yaşayamadım
Resmini koklayamadım inan
Rüyalarım unutuldu ertesi gün
Sesine doyamadım

Uykusuz geceler paklayamadı
Açlığa da dayandım sensiz
Bir tek sen vardın aklımda
Sensizliğe dayanamadım

Kalbim parça parça hasretinle
Özlem ağır bir yük üstüme
Gücüm yetmedi kaldıramadım
Acımı acıyla yamadım

Herkesten sakladım acımı günlerce
Hep gülen maskeler taktım suratıma
Sana bile rol yaptım konuşurken
Bir tek senden saklayamadım

Yerine bir şeyler koymaya çalıştım
Bu acıya dayanmak istercesine
Ne bulduysam senden gayri kendime
Senin yerine koyamadım.

(04.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Olmak mı, Ölmek mi

Nefes alıp vermek mi ölmemek
Gömmek mi ruhu bedene
Ağlamaklı gözlerle gömdüm ruhumu
Bedenim acı, kalbim sancı dolu

Olmak mı aslında olmamak
Bedeni günahlarla dolmamak
Yardım, yardım! Aman diliyorum bak
Beni bırakma, ruhu bedende yak.

(03.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Olmazsa Olmaz

Solmaz çiçek bulunmaz ki
İstemekle yar olunmaz ki
Yar diyarda bir tek olur
Gerisi hep hayalde kalır

Beklenen geceleri sahiplenme sakın
Hepsi senin sanma aldanırsın
Kafkas geceye isim koyanlardan
Günahları örten gecelerden, günah soyanlardan

Fani olmak, zerdüşt olmaktan evlâdır
Baki olana ulaşmak zerdadır
Ol ki bu geceler dardadır
Fani, baki hepsi ordadır

Kafkas derim ben adıma
Yakışır mı alt olmak şanıma
Dokunmuş bir kere kanıma
Basmayın aman damarıma

Söylenecek sözler hiç bitmez
Akilane ruha hiç yetmez.
Gülü sevene diken batmaz.
Gül bülbülsüz yatmaz...

(23.12.2003, İstanbul)

Taha Yayıcı

Olmuyor

Ben ölmüşüm, dünya yasta
Zaman olmuş zaten hasta
Güvenilmez bu hayata
Cahil alimle kıyasta

İnadına zalim olunmuyor
Kadere hakim olunmuyor
Gülün istemesiyle olmuyor
Güz gelmeden solunmuyor.

Yarsız dünya çekilmiyor
Yare sitem edilmiyor
Yarin yüzü güler ise
Acılar hissedilmiyor.

(14.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Oysalar Gözümü

Bileklerimde kan kokusu
Boynumda atar-damar
Koynumda beslediğim yılan
Zehri damarımda akar...

Zaman çare değil ki herşeye
Kan zehir, acılar taze her daim
Hayat! Artık üstüme gelme
Taşıyabildiğimden ağır yüküm
Kan taze, acılar zehir...

Geceyi aldım koynuma, aldatır gibi gündüzü
Doğrulttum yamuğu, kendim yamuldum
Şudur söylediklerimin özü:
Acımazdı bu kadar canım, oysalardı gözümü! ! !

(19.08.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Ölüm Huzuru

Kendimi öldürmek belki en iyisi
Düşünceler ardı ardına sonsuz
Hiç düşünmemiştim bu şıkkı ömrüm boyunca
Bu seçenek belki kusursuz

Yaşadığım günler hep huzursuz
Sen huzur, ben huzursuzluk
Acı hep, etrafımdakilere yazık
Acılar yere çivili sökülmez kazık

Sen beni mutlu san sensiz
Ruh var, sanırsın bedensiz
İçten içe yanan ciğer bende
Huzur, belki, hepinizden önce kefende

(23.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Ölünce

Erke bitmez, yol gitmez ben olunca
Ümit etmez, dil yetmez sen olunca
Saik olmaz hiçbir detay, ol deyince
Faik olmaz fevkal-beşer bile ölünce...

(07.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Özlem Duyanlara

Zaman geçtikçe insan özlem duyuyor
Bir tek özlemeyi özlemiyor
Bazen anne konuyor özlemin kutusuna
Bazen baba, bazen kardeş, bazen yar
Bazen bir dost omzu aranıyor ağlanacak
Bazen bir kalp aranıyor kendinle ağlayacak
Bazen bir ses isteniyor seni çağıran
Bazen bir el omzuna dokunan
Bazen iki kol sana sarılan
Bazen özlem kutusu da doluyor dibine kadar
O zaman kutuyu gözyaşları boşaltıyor
Yine de her özlem kutusu herkese dar
Bazen insan kendini daraltıyor
Bir otobüs ötede, bir telefon mesafe
Bir seda ister gönül, annem oğlum desin diye
Bir nazar ister gözler, babam yeşil baksın diye
Bir güzel sine ister, kardeş bağına bassın diye
Bir sonsuz yürek ister, yar içine alsın diye
İster ister de, unutulur mu bu günlük hengamede
Tum isteklere ulaşılır mı, sadece istemekle
Al kendini vur yollara, bu yollar kısa gelir sana
Al telefonu bas tuşuna, bakma özlem kutusuna
Bir bakmışsın boşalacak, gözden yaşlar boşanacak
Ebedi huzura erecek ruh, bıraktığın olsun gurur

(08/10/2004, İstanbul)

Taha Yayı

Özür, binlerce

Ne korkutmaktı amacım seni, ne de üzme
Bir kez dünyayı gözlerinden süzmek
Bir umut ki benimki gözlere tarikat
Gözler ki hafakanlar göğüse hilkat

Canı canıma değişmek canana ihanet
Gözler kapalı, pencerelerim dünyaya
Uyku haram, günahkar bedenime ebed
Şeytanın pençesinde geceler rüyaya

Aslıma döndüm desem yalan mı olur
Kalan mı olur geride benden, soran mı olur
Varsa bir dost arayan, kapımı çalan mı olur
Ölü vücuduma senin beyhude yaran mı olur...

Varsın gitsin ellerim başıma kaldırımlarda
Her seferinde kaldım mı bu durumlarda
Bilmezsin ki ağlamak kalbi yumuşatır
Bilmezsin ki yazmak da gururu okşatır

(07.10.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Parçadan Bütüne

Gecenin karanlığında yürüyoruz
Bulutlar engel ay ışığına
Daha hayattayken ölüyoruz
Ruhtar kavuşuyor aşığına

Dağlar adımızı haykırıyor
Karlar yağıyor dağların üstüne
Gövdesiyle zincirleri kırıyor
Ulaşıyoruz hep beraber bütüne

(15.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Rahmetli Beethoven

Beethoven'ın ünlü sonataları neden dinlenir
Soyledim ya ruh bedende dinlenir
Bir yükselir bir alçalır
Bir ateşler bir buz dağları
Kurur mı bir insan
Kendi kendine ağları
Açılır gökyüzü olur mu nur
Yağar mı dolu gibi yağmur
Başıma yaşıma rahmet
Aşıma katığıma bereket
Yorgun vücuduma zahmet
Aşığım kadınım nimet
Allahım yaradım hasret
Diye bakarım
Ya ulaşamazsam diye korkarım.
İner çıkar notalar
Ben yokuşlara çıkar gibi yorulurum
Bedende tin dinlenir
Beden de sinde dinlenir
Bir beethoven vardı rahmetli
Tin de de dinlenir, sin de de dinlenir...

(27.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Rüzgar Saçlı Kız

Rüzgar saçlı kız
Kraliçem, taçsız
Yaprak yaprak sonbaharda
Dökülen ağaçlardan
Sevgim döküldü yollara
Umutsuzum yollardan

(03.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Sana Dair

Babama...

Sana dair yazılacaklar gelmiyor aklıma
Ne düşünsem takıldı kaldı boğazıma
Her şey aklımda, kelimeler yetersiz anlatmaya
Ne olur kırılma, kızma bana

Beni en çok sen anlarsın bilirim
Herkesi aslan kesilir de, senin karşında eririm
Sözlerim ateş, yakar etrafı kor gibi
Bir tek senin karşında dilsiz kalırım

Sesini duydukça irkilirim heyecandan
26 senedir değişmedi, değişmez
Kalbim çarpar, kelimeler çıkmaz boğazımdan
Sana yazılan hiçbir şey seviyene erişmez.

Ben dağlarda asil bir kurt, evcilleşmeyen
Acı istemem, hiç yaramı deşmeyen
Kanımda var asillik, miras babamdan
Kafkas'ın örnek aldığı o yüce adamdan

(25.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Savaş

Bir savaşı yaşanan
Hayata dair, zamana karşı
Bir acıydı taşınan
Sevgiye dair, hasrete karşı

Derin bir hüznün ta diplerde
Kim bilir ki çare nerde
Yiğitlik de var bu serde
Bilmesem de, soramıyorum

Ruhumu bedenimden aldılar
Ben ben değilim artık
Sade çaresiz ruhlar kaldılar
Bedenimse ruhtan atık

Hayata köle oldum
Hükmetmek isterken
Hep hüznle doldum
Bitmesi için biraz erken

(03.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Selam Olsun

Görmeyen ne bilsin güzel yüzü
Görenlere selam olsun
Sevmeyen ne bilir acısını
Sevenlere selam olsun
Gülmeyen ne bilsin güldürmeyi
Gülenlere selam olsun

Bilmeyen ne bilsin öğretmeyi
Bilenlere selam olsun
Olmayan ne bilsin vermesini
Olanlara selam olsun
Kalmayan ne bilsin gitmesini
Kalanlara selam olsun...

Gördüm güzel yüzü,
Sevdim acısıyla,
Güldüm güldürdüm

Şimdi zamanıdır artık
Bilmeye, öldürmeye gidiyorum
Kendinden geçmeye
Kalmaya gidiyorum...
Kalanlara selam olsun...

(24.01.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Sen Gölünce

Konan kuşların hepsi kaçar
Solun güller tekrar açar
Bülbüller mutluluk saçar
Sen gülünce...

Temiz sular bulanır
Aşık maşuk aranır
Şair şiir dilenir
Sen gülünce...

Doğan güneş kararır
Karanlık aydınlanır
Yıldızlar parıldanır
Sen gülünce...

Çağlayan nehir durulur
Dik başlı kurt hep ulur
Ayağıma prangalar vurulur
Sen gülünce...

Limana gemiler yanaşır
İnsanlar birbiriyle kaynaşur
Küskünler bile barışır
Sen gülünce...

Sen gülünce,
Hayat güzelleşir, güneş doğar
Karanlık aydınlanır, geceyi boğar
Karlardan diner, yağmur yağar
Sen gülünce...

(14.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Sen ki

Sen, uzakta, bülbüllerin seslerinin geldiği yerdesin
Sen, rüzgarın estiği, hasretlerin bittiği yerdesin
Lanet ederken seni benden ayıran yollara
Sen, o yolların ucunda, beni bıraktığın yerdesin

Sen ki, Őiirlerimin muhatabı bir ahusun dağda
Sen ki, doğanın harikası, teksin bu ağda
Sen acı göstermeyen, ile ektirmeyensin
Sen benim sevgilimsin, her iki diyarda

Seni özledim yine, yine aklımda sen
Yine güzel kokusu saçlarını, yine güzel yüzün
Yine "Seni Seviyorum" deyişin, beni pŐn
Yine aklıma geldi, kalbimi bir ok deldi.

Gecelerim gündüz oldu senin nurunla
Kederli gönlüm neşe doldu kokunla
Mektubunu okudum ilk defa ağlamadan
Hasretine alıştım herkesin, senin ki müstesna.

(31.01.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Sen ol

Kollarımda sen ol isterdim
Yastığımın yerine
Yollarıma son ol isterdim
Ölümden de derine...

(10.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Sen Var Ya

Varoluş sebebime... Babama...

Sen var ya, sen
Başımın tacısın
Gönlümün nûrusun

Gözlerimden süzülen
Bir damla yaştasın sen

İhtiyacımda yanımda
Hatıranı taşıyım kanımda

Süzülen bulutta
Bulut bulut umutta

Yağan sağnak yağmurda
Sen varsın gökten nimet
Sen can damarımda...

(07.07.2003, Ankara)

Taha Yayıcı

Sen, Ben ve Yollar

Boş sokaklarını dolaşıyorum şehrin
Işıksız evler, karanlık köşe başları
Bir de sensizlik üstün eklenince
Kızıyorum kadere, çatıyorum kaşları
Uykusuz gözlerim seni arıyorken her gölgede
Bulamayınca, siliyorum gözümdeki yaşları
Ve devam ediyorum yoluma umutsuzca
Bulmak için beklerken seni
Sadece sessizlik ve sensizlik sarıyor etrafımı
Sense yumuşak yatağında gördüğün
Kabuslara lanet okuyorsun beni anlamadan
Belki de anlıyor sanıyorsun kendini
Beni ve dünyamı kavramadan
Çektiklerimi biliyormuşsun gibi
Bir de sitem ediyorsun utanmadan
Ve geçmişe hiç bakmadan

Geri dönüşü olmayan bir yolda yürüyoruz
Arkaya bakmak yaşak olmasa da dönmek yasak
Bir hayat ki yaşadığımız, sonunda hepimiz ölüyoruz
Düşündüğümüz sadece şudur ki:
Bir olasılığı olsa da biraz daha kalsak

Ne garip bir yoldur ki, gittikçe çatallaşan
Ne garip seyyahlarız, tüm engelleri aşan
Zaman olup yürüyen, zaman olup koşan
Zaman olup üzülen, zaman olup coşan

Sen orada ben burada
Uzak sanıyoruz birbirimizi
Aslında görmüyoruz
Birbirimize doğru geldiğimizi

Yollara sitem ediyoruz bizi ayıran
Yollar değil aslında şartlar
Oyun başladı, ve geçiyor sıran
Bizim elimizdeki en iyi kartlar

Yontuluyor günler ayrı geçen
Ne mutlu ki bana, seni seçen
Son kırk gün kaldı yaşanacak
O günler de sabırla aşılacak.

(25.02.2003, Ankara)

Taha Yayıcı

Sendeydi

Sendeydi güzellik
Sendeydi sonsuzluk
Sendeydi sevgi ve hoşluk
Sendeydi gözlerim
Boş bakışlar ie
Sendeydi hayaller
Sendeydim ben...

(01.02.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Seni Aramak

Sevmek için terk ediyorum seni
Unutmamak için şimdiki seni
Ve unutmak için şimdiki beni
Yollara düştüğümde anlayacağım ki düştüm derde
Bir gün dönersen gittiğim yerlere, bil ki
Seni aramaya giden biri vardı, geldiğin yerde

(31.01.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Seni Hatırlarım

En yakın dostum, sırdaşım, idolüm babama...

Gökgürültüsü, kızgınlığı
Yağan yağmur, durgunluğu
Düşen yıldırım, öfkeyi
Süzülen bulut, dinginliği
Denizdeki dalgalar, taşkınlığı
Uçsuz bucaksız gökyüzü, bilgeliği
Hatırlatır seni, hep seni
Sensiz geçen tüm günleri
Sildim hayatımdan bir kalemde
Yetti sensiz geçen günler
Geçirmem, geçiremem sensiz
Bir gün daha bu alemde

(07.07.2003, Ankara)

Taha Yayıcı

Senin için Yazılıyor Tüm Şiirler

Senin için yazılıyor tüm şiirler
Hep sana aşık sana şairler
Tüm acılar benim için birler
Seninki hariç, sade sensizlik

Ve bir de acı veren sessizlik
Aklımda fırtınalar kopuyor ve kalbimde sancılar
Beni yıkan askerlik değil, bana verilen acılar...
İlacı yok kahretsin hep sizler

Şeni görmek yeterdi sadece bir defa
İlaç boş, ilaç heder, ilaç gereksiz...

(27.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Senin Sevgin

Bir kalbe bir sevgi sığmaz bazen
Bazen de yüzlercesi az gelir
Bana senin sevgin kafi
Gerisi hep boş gelir..

(28.04.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Sensiz Ağladım

Sensiz ağladım köşe bucağ
Sensiz yaşadım sensizliği
Seni istedikçe kaçtın benden
Tüm güzellikler senden, hep senden

Sensiz ağladım duvar diplerinde
Bulutlar da ağladı benimle beraber
İslandı elbiselerim gözyaşlarından
Bedenimden akan gözyaşı, aslında kan.

Sensiz ağladım kuytu diplerinde sokakların Sensiz katlandım sessizliğine Uyku haram
oldu gözlerime Gözlerim sana muhtaç, ben gözlerime

Sensiz ağladım uzaklarda bir yerde
Beni bulama, göreme, işitme diye
Seni sevdim ömrüm kadar uzun
Seni sevdim canım kadar çok
Aşk bu: Tadına bakmak var, yutmak yok.

(22/07/2003, Ankara)

Taha Yayı

Sensizlik

Sensizlik sardı içimi
Uyku tutmadı bu gece
Esir düştüm yalnızlığa
Sen aklıma düşünce

Yatağım mezar oldu
Yastığımsa mezar taşım
Sensizlik hep hazan oldu
Dumanlar sardı başım

(05.03.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Seven Sevmeyen

Sevene sevgi az
Sevmeyene seven
Dünya fani, sen
Sevenlere güven...

(28.01.2004, Ankara)

Taha Yayı

Sevgiden I

Vakit gelir de bir gün gidersem
Arkama bakmayacağım şüpheyile
Bakma için arkamı dönersem
Şüpheden değil, emin ol, sevgiden

Kızıp da birgün seni üzersem
Kendimi aşıp da seni ezersem
Sonra pişman olup dönersem
Yalandan değil, emin ol, sevgiden

Bir gün seni dayanılmazca özlersem
Seni bir an görmek için delirsem
İçimden geldiğinde karşında belirsem
Sihirden değil, emin ol, sevgiden

Seni mutlulukla her gün süzersem
Hep peşinde seni takip edersem
Rüzgar olup da yüzünde esersem
Kıskançlıktan değil, emin ol, sevgiden

Sabah olunca kalkıp seni öpersem
Bırakmayıp kollarından tutarsam
Yanaşıp dizlerinde yatarsam
Üşümekten değil, emin ol, sevgiden

Gün gelip de, "vakit geldi" dersem
Sarılıp sana son bir nefes çekersem
Sonra alıp başımı gidersem
Sakin kızma her yaptığım sevgiden

Ve gün olur da sen de gelmek istersen
Artık izin de çıkar, sen de gelirken
Gelmeden son bir nazar gülersen
Gül ama yoldan değil, sevgiden

(12.12.2001, Ankara)

Taha Yayı

Sevgiden II

Sana sitemim değil kızgınlıktan
Ancak sevgiden
Hırsım değil azgınlıktan
Sade sevgiden

Bana gücenme sevgilim
Gcenmen benim için lm
Ne kadar keskinse de dilim
Yanar kalbim sevgiden

Ağlar gözlerim ağlar
Sanki dağları dağlar
Bütün dünya bir olsa da
Yıkılır sade sevgiden

Askerlik acıtmaz beni
Seni seviyorum, seni
Döneceğim bir gün geri
Sebebi sade sevgiden

(12.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Sevileceksin

Sevineceksin birgün, çocuk!
Üzüleceksn boş sevinmelere
Ezileceksin hayatın ağır yükü altında
Asla ağlamayacaksın...

Kızacak, sinirleneceksin
Bağırıp krizler de geçireceksin
Herkes korkacak senden
Sen sakinleşeceksin...

Ay güneşi kovaladıkça
Klavuz olacaksın kendine
Hakim olamasan da nefesine
Pişman olmayacaksın...

Sevileceksin...
Doğdun, yaşayıp öleceksin
İyi kötü anılarla döneceksin
Sevileceksin çünkü seveceksin
Seveceksin çünkü sevileceksin....
Seviliyorsun...

(07.09.2004, Ankara)

Taha Yayı

Sıfır

Sıfır
Herşeyin başlangıcı ve yokoluş
Varılmamış birin de öncesinde...

(12.09.2004, Ankara)

Taha Yayı

Son Durak

Bozkurtlar gibi yaşayıp, filler gibi öldük
İnsanlarla büyüyüp, yalnız kaldık
Sefere çıktık milyonlarla beraber
Ulaşılacak yerde tek biz vardık

Son duraktı, orada durduk
Çadırımızı oraya kurduk
Bekledik, belki, bir ömür daha
O durakta kurtuluş bulduk.

(24.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Şiarım Şahikalar

Anneme,

Şiarı şahikalarında gezmekse hayatın,
Hiçbir dağ yüksek gelmez insana
Ve hiçbir umman yeteri kadar derin olamaz
Şerefsiz bir insanın alçalacağı kadar
Bir gün zamanın önüne geçtiğinde
İnsana içindeki sevgi değer biçecek
Ve Akif'in dediği gibi:
Alçak ölmek istemiyorsan eğer
Atiyi karanlık görmemek gerek
Pişman olarak yaşamak
Zaman kaybetmekse
Sevgiyi bilmemek
Hayat kaybetmektir
Hülasası şudur:
Bana hayat veren sen iken
Canımı acıtamaz
Güllerin arasında hiçbir diken

(11.10.2006, İstanbul)

Taha Yayı

Tan

Vatan borcu dedim geçmiyor zaman
Acı çekiyorum her geçen an
Her doğuşunda görünüyor tan
Tan olmadan kalkıyor burada yatan

(12.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Tek Gerçek

Bir hayata doğduk ki; dışı güzel içi boş
Canavar bile olsa bu hayatta, görünür hoş
Hayat ışığa benzer, benim ki her daim loş
Tek gerçek var hayatta, sen ona doğru koş...

(17.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Umutsuzlara I

Umutlar beslensin içinde
Yağmurlara rağmen
Tekrar tekrar ve bir kere daha
Ağladığında gözyaşların
Yağmurlar oluştursun
Yağan yağmurlara inat
Haykır bakalım bir duyan olacaktır
Umut kesilmez dünyadan
Yaşam baki kalacaktır
Uyanılırsa rüyadan

(23.12.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Umutsuzlara II

Duydum sesini koştum geldim
Neden bu haykırışlar
Serzenişin kime?
Büyütmüşken içinde umutları
Yağmurlar değil
Sensin öldüren onları

(23.12.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Umutsuzlara III

Umudu besle çünkü
Bilmelisin ki her yol bayır
Sesini duyan var her zaman
Yeter ki doğru yöne haykır...

(23.12.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Unutulmam

Geçse günler anım kalır
Yiğit ölsem şanıml kalır
Asker iken göçüp gitsem
Bayrak üstünde kanım kalır

Uzun günler geçmese de
Rüzgar benden esmese de
Kör bıçağım kesmese de
Ben giderim adım kalır

Hayat ömrü içmese de
Acılarımı hiç ölçmese de
Yiğidi benden seçmese de
Yiğit ölsem şanıml kalır

Düşman benden kaçmasa da
Güller güzün açmasa da
Bülbül havada uçmasa da
Ben giderim vatanım kalır

(30.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Uyan Gözlerim

Uyan gözlerim, uykudan uyan
Hayat geçiyor, zaman ziyan
Yaşam değil ebed, yanılıyor elbet
Beni uykudayım sanan

Gözler açık, her halde amade
Sözler açık her durumda sade
Kilit altında yürekler
Bir Kafkas o, dünyada seferde
Ar duyar, delikanlılık var serde

(07.10.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Uykusuz

Esir oldum gecenin karanlığına
Sensiz geçen akşamlara lanet okudum
Uykusuzluk her gece vurdu başıma
Ben sensiz yatakta döndüm durdum

Adına şiirler yazdım usanmadan
Bir de mahlas kullandım 'Kafkas'
Rüyamda tenine dokundum utanmadan
Gerisi bende saklı, bana has

Gün saydım Nizamiye'den çıkmak için
Seni ilk gördüğüm anı hayal ettim
Her hayalde titredim için için
Her seferinde de titrememeye yenim ettim.

(03.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Uykusuzluk

Haram lokma gibi takıldı sözler boğazıma
Anlatmak istedim her şeyi sana, anlatamadım
Düğümlendi kelimeler, gelemeden ağızıma
Kaçmak istedim o an, kendimden kaçamadım

Sabah oldu artık, kahvaltı vakti geldi
Sen acaba kaçınıcı rüyanı görüyorsun şu an
Saat daha altı, güneş karanlığı deldi
Sen hala beni uykuda san...

(31.01.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Vaziyetim

Beyaz duvarlar...
Olsa olsa yirmi metrekare bir oda
Bir tek Atatürk portresi var duvarda
Başka resim zaten yasak odada
Dört tane florasan, sanki güneş parlıyor
İnsan da yoruluyor artık, bir dost arıyor
Dolaplar tıka basa dolu
Bir de yazıcı masası
Kapı mavi boyalı, kırık kolu
Yardımcım bilgisayar ve kasası

Soğuk içime işliyor
Aklım soğuklara esir
Gönlüm hasreti biliyor
Bu ne güçlü bir tesir

Müzik çalışıyor durmadan
Hoparlörler susmuyor
Bazen saati bile kurmadan
Uyanıyorum erkenden
Kimseye aldırmadan

Vaziyetim halim böyle
Bilin diye anlatıyorum
Kurulayım sandalyeme şöyle
Nasıl olsa her gece burada yatıyorum.

(28.01.2003, Emirdağ)

Taha Yayıcı

Vesvese

TEM kenarında
Hızla geçen arabaları seyrederken
Aynı hızla mı geçer mrüm
Sokaklarında İstanbul'un diye
Düşündüm
Vesveseye kapıldım aniden
Ankara'ya yollara düştüm...

(06.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Vivaldi Yazı

Vivaldinin dört mevsim yazını yaşamak var ya...
Heyecanı kalbe zarar
Bir bebeğin ağlayışı
Güneşin teni yakışı
Bağırışı bir annenin çocuğa
Deniz dalgalarla mutlu olur deniz olduğuna
Dinlediniz mi hiç Vivaldi dört mevsim yazı
Hele dinlerken
Bir şiir yazmanın hazzına vardınız mı?
Hissetmenin, tatmanın, duymanın
Dört mevsimi beş duyuyla ispat etmenin
Bu heyecana sebat göstermenin
Vivaldi uçurumundan aşağılara bakarken
Salgılanan adrenalin
Heyecanının farkına vardınız mı?
Hayır mı duydum..
Siz kendinizi aşamamışsınız
Dinlemediniz mi,
O zaman siz hiç
Yaşamamışsınız...

(04.08.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Vur Günahlarımı

Vur, vur! Alnıma günahlarımı, enseme tokadı
Ayaklarımın üzerine basarak dansettiğin günleri hatırladım
Vur günahlarımı ayaklarıma
Düşüncelerime de ket vuramazsın ya!
Aşkımı aslımla ispata yeltendim bir kere
Durduramazsın ya!
Ben benim artık, ötesi hayal
Günahlarımı kabullenmemen haram
Açılan kapanmayan yaram
Kaçılın günahlarımla geliyorum
Tövbe yoluna giriyorum
Ötesini göremiyorum
Vur yüzüme günahlarımı
Vurdukça serinliyorum...

(02.08.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Yahya Kemal'e Nazire

Demir almak günü geldi mi limandan,
Tüm sözler boş olur artık
Yaşananların üzeri kara bulutlarla kaplanır
Akşam olur, insan ruhunda
Akşamları akşam edenlere acırım o zaman
Harcanmış akşamlara değil
Sabah olacak dedim mi olur
Çünkü bu benim sadece benim sabahımdır.
Ö gün güneş sadece bana doğar sadece bana
Ve o gün gelir de limandan ayrılırsa gemiler
Gemiler mutlaka başka limanlara demirler...

(07.07.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Yalancdır Şairler

Biz içeriz, kendimizden geçmeye değil, seğmeye
Gittiğimiz yolar aşka açılır her gece
Uzandığımız döşek bize olur taht-ı revan
Vur kafayı yat ey beceriksiz bahevan

Her gün güneş battı mı doğarız evelallah
Her gece uzak olsak da ona, dillerde Allah
Yahşi yüze, güzel göze hayran oldukça
Eldeki güzele çekilir bir eyvallah

Gömlük değiştirir gibi mi değiştirmeli
Şıcak tutmasına mı dikkat etmeli
Ütüsü düzgün mü olmalı her daim
Kirlenince hemen çöpe mi gitmeli

Derse Kafkas: Gel gör beni
İnanma sen bak yoluna, süz dilberi
Aşk iyenlere nasihat budur dese de;
UNUTMA! YALANCIDIR ŞAİRLER ÖTEDEN BERİ...

(09.12.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Yalnız Kalınca

Acılarım var içimde sensiz yaşıyorum
Günler geçmek bilmiyor
Geceler kara soğuk hep benim için
Bir güç var ki içimde dağları aşıyorum

Dayanma gücüme ben bile şaşıyorum
Acılar arttıkça bana yetmiyor
Kan ağlıyor kalbim için için
Tüm acıları birden taşıyorum

Taburda yalnız dolaşıyorum
Ruhum istese de ölmüyor
Zaman bile bana ters, niçin?
Herşey üstüme geliyor ben coşuyorum

Acılarım var içimde sensiz yaşıyorum
Sensizliğe inat, yalnız kalıyorum
Yalnızlık beni tek anlayan
Kara bir soğuk tenimi saran

Üşütmüyor beni soğuklar
Çağırıyor sanki doruklar
Bir rüzgar esiyor usulca
İçimi bir hüzün kaplıyor
Yalnız kalınca...

(19.03.2003, Ankara)

Taha Yayıcı

Yalnızlık

Ne kadar zor bilir misin yalnız kalmak
Dingin ruhum oldu yalnızlığa esir
Yalnızlık dehlizlerine dalmak
Ateşler içinde kavrulan bedene oldu sır

Sabahları yalnız kalkmak güne
Uyanmak başka dünyalara her seferinde
Yalnız tek başına yatakta dönmek
Saatlerce ve onlarca yıl kendince

Gün güne müsavi, her geçen gün heder
Bir bir biten umutlar, gülümsemeler
Her biri diğerinden beter
Dur demek lazım, artık yeter

Seni istemek, olabildiğince güçlü
Sensizlik olduğunda suçlu
Sevgiler yığınla üstümde
Sevgisizliğe ağlamak, gün bulutlu

Güneşe hasret, sana uzak
Işığa muhtaç, hayat tuzak
Yatmak yıllarca uyanmadan
Uyumak sonsuzluğa kalkmadan

(23.09.2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Yalnızlık Kalabalıkta Yaşanır

Yalnızlık kalabalıkta yaşanır..
Sevinçler hüzünler hepsi..
Varlık yokluk
Dostluk, düşmanlık
Sevgi, nefret
Her duygu, her insani özellik
Her adlandırdığımız ilişki
Kardeşlik bile...
Biri hariç:
Pişmanlık yalnızlıkta yaşanır
Yalnızlıksa kalabalıkta...

(01.02.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Yalnızlık Türküsü

Bir yalnızlık türküsüdür mırıldanılan
Bir sevgilinin adıdır belki anılan
Ve bir bulut yalnız dolaşır semada
Dostu yok, yalnız sanılır.

Bir yalandır sevda masalı kanılan
Bir yaradır, kalp yarası kanayan
İçimdeki aşkı yok ki sınayan
Anlaması zor, yok belki anlayan

(10.10.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Yasak

Yasak dudaklar, bölgesi vücudun yasak
O yasak yağmurlarda ikimiz de islansak
Rüzgarında yasakların yapraklarla savrulsak
TÜM YASAKLAR UĞRUNA, yasakları yasaklasak

(04.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Yaş Geçiyor I

Gün geçiyor, zaman aleyhe işliyor
Yıllar ardarda ömür dediğimizi dişliyor
Düşlüyor hayatı civan en güzeliyle
Özlüyor, sızlıyor kalp, eskiyor

Yollara mert dayanır, namert iflasta
Tüm yollar boş, mert tükeniyor
Gün geçmiyor ki bir parça daha kopmasın
Geçiyor kardeş, kopuyor, geçiyor

Bugün düne galip, elem ziyan
Gözyaşı, figan heder
Köstekliyi al eline, durdur saati
Ne fayda! Zaman geçiyor kardeş
Hiç durmuyor, geçiyor...

(29.12.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Yaş Geçiyor II

Yıllar mutlu geçerse
Kalp aşkından eskise
Gönül yanmayı sevse
Zaman geçsin isterim

Hayat ömürden parça
Kırışıklar tecrübeyse
Fer gözlerde esirse
Zaman geçsin isterim

Sonu hep sonsuzluksa
Sonsuz gülücük dolsa
Sevdiklerim yanımdaysa
Zaman geçsin isterim

Ayak bağı bir beden
Ruhum sizinle taşsa
Başım degecekse arşa
Zaman geçsin isterim

İnandım hiç şaşmadım
İnandım tek kalmadım
Bir doğru bildiğim varsa
İnandım hep inandım

(30.12.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Yaşama Amacı

Yaşama amacı diye birşey yoktur
Yaşamak zaten ilk amaçtır
Gece biter, gün doğar
Yaşamak, güne doğmaktır...

Yaşam seçmek demektir
Tepmek fırsatları kimi zaman
Unutulanlardan değil
Unutanlardan olmaktır

Sabah gülmektir bazen
Bazen akşam ağlamak
Gözyaşlarıyla ıslanan yatakta
Huzurla uykuya dalmaktır...

Geçene üzölmek değil
Kalana sevinmektir
Gölü sevmek değil
Dikenine katlanmaktır yaşamak....

(07.02.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Yaşayacaksın

Yaşayacaksın inadına ihanetlerin
Yaşayacaksın arkana bakmadan, önüne dönmeden
Yaşayacaksın içindeki ateşler sönmeden
Öleceksin yaşamış gibi ihanetleri, üzülmekten

(18.08.2005, İstanbul)

Taha Yayıcı

Yaşlı Dünyaya İnat

İşte hayat, kokusundan bayat
Yaş olmuş bir milyar ayakta dimdik dünya
Dağlarında kırışıklıklar hat hat

Ben hüznünlere yelken açmışken
Günahlar bedenimi aşmışken
Fendimi kendimle asmışken
Sen misin bana ümit veren
Sen misin beni deren
Sen misin ey yar, sen misin?
Biraz müsaade et desem
BİLMEM EDER MİSİN? ...

(16.09.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Yeni Doğmuş Bir Bebeğin Gözlerindeki Parıltı

Yeni doğmuş bir bebeğin
gözlerindeki parıltıyı göreceksin gözlerimde
buradan çıktığım gün.
Seni hiç görmemiş gibi,
hiç yaşamamış gibi olacağım
bana inan.
Aradığım sendin
ilk ağladığım günden beri
ve
bırakmayacağım
son kez susacağım güne kadar...

(27.09.2002, Emirdağ)

Taha Yayı

Yeni Yıl

Yeni yıl eski yılı vurdu
Ölenin arkasından herkes güldü
Yeni gelene kısmetmiş eğlenmek
Bilmez ki kendisi de kahkahalarla gömülecek...

(02.01.2005, İstanbul)

Taha Yayı

Yetmez

Sana sonsuz sevgiler versem, inan yetmez
Yetmez tüm gülleri cihanın, sana az gelir
Sensiz gül bahçesinde, bülbül de ötmez
Senin ayak bastığın yere, namütenahi yaz gelir

Sana yazılan tüm naatlar, kifayetsiz
Adına okunan tüm şiirler, yitik
Seninle yolculuk semaya, zahmetsiz
Sensiz dünyada inan, her şey bitik

Dünya kendinde seni resmeder
Cemalini görünce, uçup gider keder
Ağlar gözlerim, durduramam bilirsin
Olsa da gözyaşlarım senin yolunda heder

(22.02.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Yine Kış

Yine yaz
Yine aşk
Yine başka hayatlar
Yine güzel müzikler kulaklarda
Yine umutlar gönüllerde
Yine yeşiller dağlarda
Ve temiz hava doğada
Yine yollar, yeni ümitler
Yine gezmeler
Yine güzel aydın yüzleri insanların
Yine yaz işte, yine yaz....

Yine bitmekte, beden titremekte
Yine soğuklar iliklere işlemekte
Yine yazlıklar dolaplara dönmekte
Yine doğa toprağa gömülmekte
Yine kış, yine gelmekte...

(15/09/2004, İstanbul)

Taha Yayıcı

Yoksun

Bir güç yok ki dünyada Tanrı'dan başka, beni yıksın
Varsın o halde tüm nehirler bana aksın
Tüm günahlar da ateşler gibi beni yaksın
Aslında ne ben varım, ne dünya; sen de yoksun...

(22.01.2004, Ankara)

Taha Yayı

Yollar

Aynı yollar değil mi seni benden
Ayıran ve yine seni bana bağlayan
Bir yandan lanet okurken o yollara
Bir yandan da hasretim
O yolların getirdiği kollara

(18.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Yolum Nereye

Bir hayaldi Ankara
Yaşandı ve geçti
Anısı taze içimde
Yolum bayat bir şehre

(28.04.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Zalim İnsan

Zulüm bana geçirdiğim günler, hep zulüm
Ölümdür yaşanan hayatta belki, en zor ölüm
Yaşamanın acısı daha fazla ölümden
Hayatta da tek acı veren şey, gönlüm

Hüzündür yaşanan sensizlik, hüzün
Yazı bitirdik ve başladı hazan
İnsan sadece birbirine muhtaç derken
Gördüm ki el üstünde tutuluyor, kuyu kazan.

(16.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Zaman Treni

Zaman treninde yolculuk ediyoruz
Sonu yok yolculuğun gidiyoruz
Her durakta bir an duruyor
Her anın sonunda yola devam ediyoruz

Zaman treninde vagonlar artarda
Vagonlarda var hem neşe hem yas da
Hem anne, hem baba, hem yar da
Trenin yolcusu çok, sadece ben katarda

Mevsimler birbirini kovalıyor
Yağmur ardına kar yağıyor
Tüm vagonları geziyorum
Yârin vagonunda kalbim ağrıyor.

(09.03.2003, Emirdağ)

Taha Yayı

Zenginim

Zenginim;
Olabildiğimce
Sabırlı dertlere karşı

Zenginim;
Çalabildiğince
Zamanı hayattan

Zenginim;
Alabildiğince
Kokusunu leylakların

Zenginim;
Kalabildiğince
Sevdiklerimle dost

Zenginim;
Kılabıldığince
Tüm dünyayı kendime ev

Zenginim;
Bulabildiğimce
Gözyaşlarımı paylaşacak birini

Zenginim;
Salabildiğimce
Kahkahalarımı gökyüzüne

Zenginim;
Dalabildiğimce
Huzurla uykuya her gece

Zenginim;
Zengin olduğumca
Zenginlere inat
Fakir kalbimde
Gebe olduğum
Zengin hayat...

(24.11.2004, İstanbul)

Taha Yayı

Zorunlu Ders

Sevme! Sevmek ölümden beter
Sevme beni, sevdikçe seni
Ölmeye bir adım daha yaklaştığımı hissediyorum
Kalmaya gerek var mı seni sevmeden bilmem de
Gitmek zorunlu ders, kalmak seçmeli
Tek çare var o da biri gitmeli...
Ben aldım zorunlu dersi
Sen seçmeli olandan geç..

(01.02.2005, İstanbul)

Taha Yayı